

1972 மார்ச் 14]

இணைப்பு—5

தமிழ் நாட்டில் 1971-ம் ஆண்டில் கைத்தறித் தொழில் வளர்ச்சி குறித்த ஆய்வுரை.

தமிழ்நாட்டில் கைத்தறித் தொழில் மிகத் தொன்மையான மாபெரும் குடிசைத் தொழிலாகும். இங்கு சுமார் 5:50 லட்சம் கைத்தறிகள் உள்ளன. (இது இந்தியாவில் உள்ள கைத்தறிகளின் எண்ணிக்கையில் 25 சத வீதத்திற்கு சற்றுக் கூடுதலாகும்.) ஏறத்தாழ 20 லட்சம் மக்கள் இத் தொழிலை நம்பியுள்ளனர். ஆண்டொன்றிற்கு ரூ. 48 கோடி மதிப்புள்ள சுமார் 39 கோடி கெஜம் கைத்தறித் துணிகள் உற்பத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்புள்ள இத் தொழில் மாநிலத்தின் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது.

2. மனித உழைப்பின் உதவியுடன் பரவலான முறையில் அமைந்துள்ள ஒரு தொழிலாக இருப்பதால், மூலப்பொருட்கள், நிதி தொடர்பான சிக்கல்களை அது எப்போதும் எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. மேலும், பஞ்சாலைத் தொழிலின் முனைப்பான போட்டியையும் அது சமாளிக்க வேண்டியுள்ளது. இத் தொழிலின் மேம்பாட்டிலும் அதில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களின் நலனிலும் தமிழ்நாடு அரசு தொடர்ந்து அக்கறை செலுத்தி வருகின்றது. மூலப்பொருள்கள் நிதி விற்பனை வசதிகள் ஆகியவற்றை நலந்தகு வகையில் பெற்றுத் தருவதற்கான தகுந்த நிறுவன முகவர்களாகச் செயலாற்றும் கூட்டுறவுகள் மூலம் அரசு உதவி பெரும்பாலும் அளிக்கப்படுகின்றது. இத் தொழிலின் மேம்பாட்டிற்காக பல்வேறு திட்டங்கள் அரசால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஆண்டுத் திட்டப் பனின்கீழ் அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ள செலவு விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	செலவு (ரூ. லட்சத்தில்.)
1967-68-ம் ஆண்டுத் திட்டம்	118.00
1968-69-ம் ஆண்டுத் திட்டம்	130.69
1969-70 நான்காவது ஆண்டுத் திட்டம்	145.06
1970-71 நான்காவது ஆண்டுத் திட்டம்	197.06
1971-72-ம் ஆண்டுத் திட்டம் (மதிப்பிடப்பட்டது)	253.12
1972-73-ம் ஆண்டுத் திட்டம் (திப்பமிடப்பட்டது)	234.61

[1972 மார்ச் 14]

இத் தொழிலின் மேம்பாட்டிற்காக, IV-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 10.60 கோடி ஒதுக்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. மூன்றாவது திட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட பற்பல கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டங்கள், நான்காவது ஆண்டுத் திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கம், 1966-67 முதல் 1968-69 வரையிலான ஆண்டுத் திட்டங்களின்கீழ் ஆன செலவு, 1969-70, 1970-71 ஆம் ஆண்டுகளில் நான்காவது திட்டத்தின்கீழ் ஆன செலவு, 1971-72-ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டுச் செலவு, 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கான திட்டம் ஆகியவை குறித்த தனித்தனியான விவரங்கள் I-A-ம் இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

3. நடப்பாண்டில் கைத்தறித் தொழிலுக்கு வழங்கப்பட்டு, திட்ட நிதி ஒதுக்கத்தில் சேர்க்கப்படாத நிதியுதவி.

1971-72-க்கென (31-12-1971 வரை) கீழ்க்கண்டவாறு மேற் கொண்டு நிதி ஒதுக்கம் (திட்டத்தில் சேராதது) செய்யப்பட்டுள்ளது :—

(1)

(2)

(ரூ. லட்சத்தில்.)

(1) கூட்டுறவுத் துறை மூலம் உதவி.

(a) கைத்தறித் துணியும், நூலும் வாங்குவதற்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்ட நடைமுறை மூலதனக் கடன் ..

325.00

(b) கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகள் மூலமாக இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நடை முறை மூலதனக் கடன் வழங்குதல்

332.25

(c) மத்திய வங்கியின் சொந்த நிதி வாயில்களிலிருந்து நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நடைமுறை மூலதனக் கடன் வழங்குதல்.

87.27

(d) மாநில, மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளுக்கு நடை முறை மூலதனக் கடன் வழங்குதல்

435.00

மொத்தம் ..

1,179.52

1972 மார்ச் 14]

(1)

(2)

(ந. லட்சத்தில்.)

(2) கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் வராமல் கைத்தறி தொழிலுக்கு உதவி.

(a) கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் வராமல் கைத்தறித் தொழிலின் மேம்பாட்டுக்காக இவ்வாண்டில் கைத் தறி நிதிக் கழகத்தினால் வழங்கப்பட்ட கடன்கள்.

149.35

(b) கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் உற்பத்தி செய்த நூலின் விற்பனையின் மீதான விற்பனை வரியில் 50 சத வீதத்தை வைத்துக்கொள்ள மேற்படி ஆலைகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட ரூ. 27.50 லட்சம் வட்டியில்லாக் கடன்

27.50

(c) பங்குதாரர்களுக்குப் பங்குத் தொகை கொடுப்பதற்காகக் கைத்தறி நிதிக் கழகத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட கடன்கள்

2.49

(d) தமிழ் நாடு ஜிகை பிரிவில் செய்துள்ள முதலீடு:

2.00

மொத்தம் ..

1,360.86

4. இம் மாநிலத்தில் நிறைவேற்றப்படும் பல்வேறு கைத்தறி வளர்ச்சித் திட்டங்களின் முன்னேற்றம் குறித்த சுருக்கம் வருமாறு :—

I. கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் கைத்தறிகளைக் கொண்டுவருதல்.—இம் மாநிலத்தில் 31-3-1971 அன்றைய நிலவரப்படி 764 நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருந்தன. இவற்றில் 1.60 லட்சம் தறிகள் இருந்தன. இவை, இம் மாநிலத்தில் உள்ள கைத்தறிகளின் மொத்த எண்ணிக்கையில் 29 சத வீதம் என்று கணக்கிடப்பட்டது.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட கைத்தறி நெசவாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உறுப்பினர் ஒருவருக்கு ரூ. 75 என்ற பேரளவுக்கு உப்பட்டு பங்கு மதிப்பில் 75 சதவீதம் கடன் வழங்கப்படுகிறது. ஏற்கெனவே உறுப்பினர்களாக உள்ளவர்களுக்கும் தங்களுடைய பங்கு மூலதனத்தை அதிகரிக்கவும் அதே உயர் வரம்புக்கு

[1972 மார்ச் 14]

பட்டு கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. புதிய உறுப்பினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதில் இத் திட்டத்தின் சாதனை குறித்த விவரங்கள் பின்வரும் அட்டவணியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.

புதிய தறிகளைச்
சேர்த்தல்.புதிதாகச் சேர்த்துக்
கொள்ளப்பட்டவர்
கள் உட்பட உறுப்
பினர்களுக்கு பங்கு
மூலதனக் கடன்கள்.

(1)

(2)

(3)

(ரூ. லட்சத்தில்.)

1967-68		3,522	2.16
1968-69		3,871	2.99
1969-70		2,500	2.00
1970-71		5,000	5.80
1971-72		5,000	3.75

(மதிப்பிடப்பட்டது.)

1972-73 (திட்டமிடப்பட்டது)	5,000	6.00
----------------------------	-------	------

பொருளாதார முறையில் தனித்து இயங்க முடியாதவையும், நிதி வசதியற்றவையுமான சங்கங்களை மூடிவிடும் நோக்கத்துடன் நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைச் சீரமைக்கும் திட்டம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதன் விளைவாக 1967 ஜூன் திங்களில் 1,069 ஆக இருந்த அவற்றின் எண்ணிக்கை 1971 மார்ச்சில் 764 ஆகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், அடுத்துள்ள தனித்தியங்கக் கூடிய சங்கங்களில் இவ்வாறு மூடப்பட்ட சங்கங்களின் நெசவாளர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதும், தற்போதுள்ள சங்கங்களில் புதிய நெசவாளர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதும் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இயலுமிடங்களிலெல்லாம் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தொடங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்நாட்டின் பல பாகங்களிலும் 1971-72-ம் ஆண்டுக்கால அளவில் 11 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை தொடங்க

1972 மார்ச் 14]

இதுவரை அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தொகுக்கவும் தனித்து இயங்கமுடியாத சங்கங்களைத் தனித்து இயங்கும் சங்கங்களாக மாற்றவும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரை மேற்கொண்ட முயற்சிகள் காரணமாக 1971-72-ல் 7 சங்கங்கள் புத்துயிர் பெற்றுள்ளன.

II. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்படும் நடைமுறை மூலதனம்.—நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நியாயமான வட்டி வீதத்தின் போதிய அளவுக்கு நடைமுறை மூலதனம் வழங்க வகை செய்வதே கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கிய முதல் தேவையாகும். மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கிகள், மாவட்டக் கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகள் மூலமாக இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வட்டி வீதத்தைக் காட்டிலும் 1.5 சத வீதம் குறைவான வட்டி வீதத்தில் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி நிதி உதவி வழங்குகின்றது. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு சலுகை வட்டி வீதத்தில் கடன் வழங்க இயலும்வகையில் கடன் வழங்கும் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு அதற்குரிய ஆதாயமாக வட்டி வகையில் 3 சத வீதம் உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகின்றது.

மாநில கைத்தறி நெசவாளர் சங்கம் உட்பட நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்படும் நடைமுறை மூலதனத்திற்கு அரசு உத்தரவாதமுண்டு. 1970-71-ம் ஆண்டில் இது தொடர்பாக ரூ. 500 லட்சம் அளவிற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு அரசு உத்தரவாதமளித்துள்ளது. 1971-72 ஆம் ஆண்டில் இது தொடர்பாக ரூ. 625 லட்சம் அளவிற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு அரசு உத்தரவாதமளித்துள்ளது. 1972-73-ம் ஆண்டுக்காக இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக்கு ரூ. 777 லட்சம் வரை அரசு உத்தரவாதமளிக்க பரிவுரை செய்யப்பட்டுள்ளது. மத்திய வங்கிகள் தங்களுடைய சொந்த நிதி வாயில்களிலிருந்து அளிக்கும் கடன்களுக்காகவும் உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகின்றது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அளிக்கும் தொகையைக் கொண்டு தமிழ் நாடு கூட்டுறவு வங்கி தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குச் சலுகை வட்டி வீதத்தில் கடன் வழங்கும்பொழுது அதற்குரிய ஆதாயமாக வட்டி வகையில் ஒரு சத வீத உதவித் தொகை அதற்குத் தரப்படுகிறது.

[1972 மார்ச் 14]

மாநிலக் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் நெசவாளர் தொடக்க கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் வழங்கப்பட்ட கடன்களும், வட்டி குறித்து வழங்கப்பட்ட உதவித் தொகையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கீழ்க்கண்ட அளவில் கடன்கள் வழங்கப்பட்டன :—

ஆண்டு.	மாநிலக் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்.	நெசவாளர் தொடக்க கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.	மொத்தம்.	வழங்கப்பட்ட நடைமுறை மூலதன கடன்கள் மீதான வட்டி குறித்த மொத்த உதவித் தொகை.
				(5)
	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூ. லட்சத்தில்.)				
1967-68 ..	100.00	286.05	386.05	10.62
1968-69 ..	100.00	281.70	381.70	9.00
1969-70 ..	100.00	284.20	384.20	11.00
1970-71 ..	150.00	350.00	500.00	11.52
1971-72 ..	275.00	350.29	625.29	13.00
1972-73 (திட்டமிடப்பட்டது).	350.00	427.00	777.00	13.00

நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நடைமுறை மூலதனக் கடன்கள் வழங்குவதில் கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளுக்கு ஏற்பட்ட விரயங்களை ஈடு செய்வதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் திட்டம்.—விரயத்தை ஈடு செய்யும் திட்டத்தின்கீழ், இந்திய ரிசர்வ் வங்கிக் கடன்களிலிருந்தும் வங்கிகளின் சொந்த வாயில்களிலிருந்தும் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நடைமுறை மூலதனக் கடன்களைத் திரும்ப வருவதில் இயலாததால் ஏழக்கூடிய விரயங்களை முறையே 50 சத வீதம் 40 சத வீதம் அளவிற்கு ஏற்க இந்திய அரசும், மாநில அரசும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளன. எஞ்சியுள்ள 10 சத வீதத்தைக் கூட்டுறவு கடன் வழங்கும் வங்கிகளே ஏற்க வேண்டும். கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளால் கைத்தறித் தொழிலுக்கு வழங்கப்படும் மொத்தக் கடன்களில் 5 சத வீதம் என்ற மேல்வரம்பு வரையில்தான் மத்திய மாநில அரசுகள் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று மேலும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1966-67 முதல் இதுவரையில் இத் திட்டத்தின்கீழ் ஒன்பது கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளுக்கு ரூ. 2.66 லட்சம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 14]

இத் திட்டத்தின் கீழ் 1972-73-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 2.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

III. நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்கு மூல தனத்தில் மாநில அரசு பங்கு கொள்ளல்.—நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நடைமுறை மூலதன நிதி வழங்கும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சில விதி முறைகளை வரையறுத்துள்ளது. அவற்றில் ஒரு விதி முறையின் கீழ் சங்கங்கள் தாங்கள் வாங்கும் கடனுக்காக 10 சத வீத ரூ. காட்ட வேண்டும். அவ்வாறு ரூ. காட்ட இயலாத சங்கங்களுக்கு உதவுவதற்காக, அவற்றின் பங்கு மூலதனத்தில் முதலீடு செய்வதன் மூலம் அவற்றின் நிதிவாயில்களை அரசு வலுப்படுத்தியுள்ளது. இவ்வாறு 1967-68 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 4 லட்சம் அளவுக்கு 101 நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் 1968-69 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 5 லட்சம் அளவுக்கு 103 நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் அரசு பங்கு மூலதன முதலீடு செய்தது. 1969-70 இல், 145 சங்கங்களில் ரூ. 9 லட்சத்தை அரசு பங்குத் தொகையாகச் செலுத்தியுள்ளது. 1970-71 இல் ரூ. 8 லட்சம் அளவிற்கு 120 சங்கங்களில் அரசு பங்கு மூலதன முதலீடு செய்துள்ளது. 1971-72 ஆம் ஆண்டுக்கு இவ் வகையில் ரூ. 10 லட்சம் முதலீடு செய்ய வேண்டியிருக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கு ரூ. 10 லட்சம் ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

IV. தொழில் நுட்ப மேம்பாடுகளுக்காக திட்டம்.—நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உற்பத்தியையும், உற்பத்தி முறைகளையும், மேம்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் அவை கவர்ச்சிகரமான துணிகளை உற்பத்தி செய்து, ஆலைகளின் போட்டிக்கு ஈடு கொடுக்க முடியும். எனவே, சீரான கைத்தறிகள், நெசவுக் கருவிகள் இவற்றின் விலையில் 75 சத வீதம் உதவித் தொகையாக அரசு அளிக்கிறது; எஞ்சிய 25 சத வீதம் கடனாக வழங்கப்படுகிறது.

பெரிய, சிறிய சாயச் சாலைகளை நிறுவும் திட்டங்களுக்கும் அரசு நிதி உதவி அளிக்கின்றது. இத் திட்டத்தின்கீழ் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.	செலவு.	பிரிவு.	எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
1967-68	2.22	மேம்பாடு செய்யப் பட்ட கருவிகள்.	6,719
1968-69	2.65	மேம்பாடு செய்யப் பட்ட கருவிகள்.	8,354
		சிறு சாயச் சாலைகள்.	5

[1973 மார்ச் 14]

ஆண்டு. செலவு. பிரிவு. எண்ணிக்கை.

(1) (2) (3) (4)

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

1969-70 2.65 மேம்பாடு செய்யப் பட்ட கருவிகள். 8,355

சிறிய சாயச் சாலைகள். 5

1970-71 6.62 மேம்பாடு செய்யப் பட்ட கருவிகள். 3,927

1971-72 2.00 மேம்பாடு செய்யப் பட்ட கருவிகள். 2,504
(மதிப்பிடப் பட்டது.)

சிறிய சாயச் சாலைகள். 5

1972-73 (திட்டமிடப் பட்டது.) 2.00 மேம்பாடு செய்யப் பட்ட கருவிகள். 50,535

சிறிய சாயச் சாலைகள். 5

V. உற்பத்தியும், விற்பனையும்.—கூட்டுறவுத் துறையில் கைத்தறித் துணிகளின் உற்பத்தியும், விற்பனையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு. உற்பத்தி (பத்து லட்சம் (கெஜத்தில்)). விற்பனை (ரூபாய் கோடியில்).

(1) (2) (3)

1966-67 80.00 10.50

1967-68 83.94 10.74

1968-69 77.72 11.01

1969-70 67.74 10.85

1970-71 67.27 15.00

1971-72 79.50 16.50

1972 மார்ச் 14]

தமிழ் நாடு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் மட்டும் தனது விற்பனைப் பிரிவுகளின் மூலம் விற்பனை கைத்தறித் துணிகளின் மதிப்பு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

(ரூபாய்
கோடியில்.)

1. 1966-67-ல் விற்பனை		4.10
2. 1967-68-ல் விற்பனை		4.14
3. 1968-69-ல் விற்பனை		4.23
4. 1969-70-ல் விற்பனை		4.69
5. 1970-71-ல் விற்பனை		6.17
6. 1971-72-ல் விற்பனை (ஏதிர்பார்க்கப்படுவது)		8.00
7. 1972-73-ல் விற்பனை (திட்டமிடப்பட்டது)		12.00

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் கூட்டுறவுத் துறையில் சுமார் ரூ. 8 கோடி மதிப்பள்ள 740 லட்சம் கெஜம் கைத்தறித் துணிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. கைத்தறித் தொழிலுக்குப் பெருமளவு நிதி உதவி வழங்கப்பட்டதன் விளைவாகப் பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டதால், 1963-64-ல் 11.5 கோடி கெஜம் அளவிற்கு கைத்தறித் துணிகள் உற்பத்தி பெருகியது. ஆனால் பஞ்சாலைத் தொழிலில் பொதுவாக மந்த நிலை ஏற்பட்டதாலும், நைலான், டெரிலின் முதலிய செயற்கை நூல் துணிகளை மக்கள் பெரிதும் விரும்பி வாங்கியதாலும் கைத்தறித் துணியின் உற்பத்தி அது முதல் குறைந்து வந்துள்ளது. மேலும் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி கடன் வழங்கும் முறையைத் தறிக்கு இவ்வளவு கடன் என்ற அடிப்படையிலிருந்து உற்பத்தி அடிப்படைக்கு மாற்றியுள்ளது. திருத்த அடிப்படையின் நிபந்தனைகள் பல்வேறு சங்கங்கள் செயலாற்றுவதையும் அவற்றின் உற்பத்தியையும் பாதித்துள்ளது. நடைமுறை மூலதனக் கடன் வழங்குவதற்கான நிபந்தனைகளைத் தளர்த்துமாறு இந்திய ரிசர்வ் வங்கியை மாநில அரசு வற்புறுத்தி வந்துள்ளது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியும் சில நிபந்தனைகளைத் தளர்த்த அனுமதி வழங்கியுள்ளது. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வணிக முறைகளை மேற்கொள்ளுவதுடன் பொதுவான வங்கிக் கோட்பாடுகளை ஒட்டி நடக்கவும் வேண்டும். குறைவான வாணிபத்துக்கு அதிகப் பங்கு மூலதனம் தேவைப்படுவதே அவர்களுடைய பெருந் துன்பமாகும். அவர்களுடைய வணிகத்தை விரைவுபடுத்துவதற்கும், அதிகரிப்பதற்கும், உற்பத்தியைச் சீரமைப்பது மிகவும் அவசியமாகும். அக்ரீலிக் நூல், டெரிலின் நூல் போன்ற இரசாயன நூல் துணிகளைப் பயன்படுத்தி கைத்தறித் துணி உற்பத்தி செய்ய சோதனை மாதிரிகளும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்த நோக்கில் நெசவாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்காக வகுக்கப்பட்டுள்ள திட்டம், பிறிதொரு இடத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

சங்கங்கள், தங்களிடம் உள்ள இருப்புகளை விற்பனை செய்வதற்கு அரசு சிறப்பு உதவி அளித்து வந்துள்ளது. நெசவாளர் தொடக்கச் சங்கங்களிடம் இருப்புகள் தேங்கிக் கிடக்கும்பொழுது அவற்றை முனைந்து வாங்கு

[1973 மார்ச் 14]

வதற்காக மாநில கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு நிதி உதவி அளிக்கப்படுகின்றது. அப்பொழுதுதான் சங்கங்களின் உறுப்பினர் களுக்குத் தொடர்ந்து வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க இயலும். 1969-70-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்ட ரூ. 25 லட்சம் கடனுடன் கூட, இந்த நோக்கத் திற்காக ரூ. 50 லட்சம் கடன் அளிக்கப்பட்டது. 1970-71-ம் ஆண்டிலும் தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரூ. 50 லட்சம் தற்காலிகக் கடன் வழங்கப்பட்டது.

கைத்தறித் துணிகளின் விற்பனையைப் பெருக்குவதற்காக, 1968-69-ம் ஆண்டில் ஒரு திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. அத் திட்டத்தின் கீழ் தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் விற்பனைப் பிரிவுகளிலிருந்து கைத்தறித் துணி வாங்குவதற்காக அரசு பணியாளர்களுக்கு முன் பணங்கள் வழங்கப்படும். இத் திட்டத்தின்கீழ், அரசுப் பணியாளர் ஒருவர் ஒரு திங்களுக்கான அடிப்படைச் சம்பளத் தொகைக்கு நிகராக தமக்கு வழங்கப்படும் முன் பணத்தைக் கொண்டு தமக்குத் தேவையான கைத்தறித் துணிகளை வாங்கிக்கொள்ளலாம். முன் பணம் மொத்தத் தொகையாகப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மாநிலச் சங்கத்திடம் அளிக்கப்படுகின்றது. இத் தொகை சம்பந்தப்பட்ட அரசுப் பணியாளரின் சம்பளத்திலிருந்து 6 அல்லது 8 திங்கள் தவணைகளில் அலுவலகத் தலைவரால் வசூலிக்கப்படுகின்றது. இத் திட்டம் 1969-70-ம் ஆண்டிலிருந்து நிலைப்படுத்தப்பட்டு, உள்ளாட்சி மன்ற ஊராட்சி ஒன்றியப் பணியாளர்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது. தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் 1969-ம் ஆண்டு தீபாவளி காலத்தில் தனது விற்பனையை ரூ. 48 லட்சம் அளவுக்கு அதிகரிக்கவும், 1970-ல் ரூ. 71.36 லட்சம் அளவிற்கு அதிகரிக்கவும் இத் திட்டம் உதவி செய்துள்ளது. 1971-ல் தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் மேற்கொண்ட சிறப்பான முயற்சிகள் காரணமாக, தீபாவளி காலத்தில் அதன் கடன் விற்பனை ரூ. 1.27 கோடி என்ற உச்ச நிலையை எட்டியுள்ளது.

VI. தள்ளுபடித் தொகை உதவி.—கைத்தறித் துணி வாங்குவோருக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில், நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தங்களது விற்பனைகளுக்குத் தள்ளுபடி அனுமதிக்கும் வகையில் சில்லறை விற்பனைகளின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் 5 காசும், மொத்த விற்பனைகளின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் 3 காசும் உதவித் தொகையை அரசு அளித்து வந்துள்ளது. அனைத்திந்தியக் கைத்தறி வாரம் போன்ற விழாக்களின் போதும், தீபாவளி, பொங்கல் போன்ற முக்கியப் பண்டிகைகளின்போதும் 15 நாள் கால அளவுக்குப் பருத்திக் கைத்தறித் துணிகள், கலப்புக் கைத்தறித் துணிகள் சில்லறை விற்பனையின் மேல் ரூபாய் ஒன்றுக்கு 10 காசு வீதம் கூடுதல் தள்ளுபடி வழங்க நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது.

நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தங்களிடம் தேங்கிவிட்ட இருப்புகளை விற்பனை செய்வதற்காக (பருத்தி, பட்டு, செயற்கைப் பட்டு அல்லது வேறு ஏதேனும் செயற்கை நூலைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட) எல்லா வகையான கைத்தறித் துணிகளுக்கும், 1970-71-ம் ஆண்டில் மொத்தம் 68 நாட்களுக்கு அவற்றின் மொத்த, சில்லறை விற்பனைகளின்

1972 மார்ச் 14]

மீது 10 காசு வீதம் உயரிய தள்ளுபடி அளிக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. ஆனால், அனைத்திந்தியக் கைத்தறி வாரியம், பருத்தித் துணிகளின் சில்லறை விற்பனைகள் மீதான தள்ளுபடித் தொகை உதவியை ஓர் ஆண்டில் 15 நாட்களுக்குத்தான் வழங்கலாம் என்று அனுமதித்துள்ளது. 1971-72-ம் ஆண்டில் அரசு இச் சலுகையை 85 நாட்களுக்குத் நீட்டித்துள்ளது. தள்ளுபடி வழங்குவதற்கான திட்டத்தின்கீழ் ஏற்பட்ட செலவு குறித்த விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.						செலவு (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
1968-69	..	..	..	..	..	84.65
1969-70	..	..	..	..	..	90.00
1970-71	..	..	..	..	..	110.00
1971-72 (மதிப்பிடப்பட்டது)	..	..	..	..	..	130.00
1972-73 (திட்டமிடப்பட்டது)	..	..	..	..	..	110.00

VII. விற்பனையும், பிரச்சாரமும்.—விற்பனைக் கிடங்குகளையும், விற்பனை நிலையங்களை நிறுவவும், நாள்காட்டிகளை அச்சிடுதல், காசிதப் பைகள், செய்தித் தாள்களில் விளம்பரம் வெளியிடுதல், பொருட்காட்சிகளில் பங்குகொள்ளுதல், முதலிய பல்வேறு விளம்பர நடவடிக்கைகளுக்காகவும், தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்காகவும், நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் அரசு நிதி உதவி வழங்குகின்றது. உற்பத்திப் பொருள்களின் வகைகள், மலிவு கைத்தறித் துணியின் தன்மை முதலியவற்றை விளக்குவதற்காக கிராமப் பகுதிகளிலும் பெருநகரப் பகுதிகளிலும் காண்பிப்பதற்காக விளம்பரப் படம் தயாரிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டது. இத் திட்டத்தின்கீழ் ஆன செலவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.						செலவு. (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
1967-68	..	..	..	..	..	7.45
1968-69	..	..	..	..	..	6.50
1969-70	..	..	..	..	..	6.95
1970-71	..	..	..	..	..	5.39
1971-72 (மதிப்பிடப்பட்டது)	..	..	..	..	..	2.00
1972-73 (திட்டமிடப்பட்டது)	..	..	..	..	..	7.00

VIII. நெசவாளர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.—தறி இல்லாத நெசவாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்காக இவ்வகைச் சங்கங்கள் தொடங்கப்படுகின்றன. உறுப்பினர்களின் பங்கு மூலதனத்திற்கும் தறிகளையும், ஏனைய துணைக் கருவிகளையும் வாங்குவதற்கும் உதவி அளிப்பதோடு, பணிக்கூடங்கள் கட்டுவதற்கு 10 ஆண்டுகளுக்குள் திருப்பித் தரத் தக்க நீண்ட காலக் கடன்கள் இச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

[1972 மார்ச் 14]

பணியாளர்களை அமர்த்தல், வாடகை செலுத்தல் ஆகியவற்றிற்காக முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு உதவித் தொகை இச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இச் சங்கங்களின் உறுப்பினர்கள், சங்கப் பணிக் கூடங்களில் பணியாற்றி ஊதியம் பெறுகின்றனர். மேலும் சங்கங்களுக்கு ஆதாயம் கிடைக்கும்போது, தங்கள் உற்பத்தியின் மீது அவர்கள் பூரிப்பூதியம் பெறுகின்றனர். இம் மாநிலத்தில் 22 நெசவாளர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உள்ளன. இவற்றின் ஆண்டு உற்பத்தி மதிப்பு ரூ. 68.00 லட்சமாகும். இவற்றிலே சில சங்கங்கள் கண்கவர் படுக்கை விரிப்புகளையும், வண்ணத் துவால்களையும், வீடுகளுக்கு அழகூட்டும் துணிகளையும் தயாரிக்கின்றன; இவை உடனடியாக விற்பனையாகின்றன.

இத் திட்டத்தின் கீழ் செய்த செலவு விவரத்தைக் கீழே காணலாம் :—

ஆண்டு.						செலவு (ரூபாய் லட்சத்தில்).
1967-68	..	..	..	..	..	0.11
1968-69	..	..	..	..	..	..
1969-70	..	..	..	..	..	0.20
1970-71	..	..	..	..	..	1.80
1971-72 (மதிப்பிடப்பட்டது)	..	..	..	..	..	1.30
1972-73 (திட்டமிடப்பட்டது)	..	..	..	..	..	1.15

IX. பட்டுத் தொழில்.—தமிழ்நாட்டிலுள்ள 20,000 பட்டுத் தறிகளில் 1971-72 இல் காஞ்சிபுரத்தில் புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட பட்டு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்றுடன் 12 பட்டு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத் தின்கீழ் 3,500 தறிகள் கூட்டுறவுத் துறையில் இயங்கி வருகின்றன. பட்டு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நடைமுறை மூலதனத்திற்குப் பெருந் தொகை வேண்டியுள்ளது. எனவே, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி, 1968-69-ல் இருந்து இச் சங்கங்களுக்குக் கடனாவை வழங்கியுள்ளது. பட்டு நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் சராசரி ஆண்டுதோறும் உற்பத்தி செய்யும் சரக்கின் மதிப்பு ரூ. 110.57 லட்சமாகும். இவை விற்பனை செய்யும் சரக்கின் மதிப்பு ரூ. 131.88 லட்சமாகும். இத் திட்டத்தின்கீழ் ஏற்பட்ட செலவு விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.						நிதிச் செலவு. (ரூபாய் லட்சத்தில்).
1967-68	..	..	..	..	..	4.19
1968-69	..	..	..	..	..	0.54
1969-70	..	..	..	..	..	0.70
1970-71	..	..	..	..	..	0.86
1971-72 (மதிப்பிடப்பட்டது)	..	..	..	..	..	0.63
1972-73 (திட்டமிடப்பட்டது)	..	..	..	..	..	0.42

1972 மார்ச் 14]

1968-69-ல் இருந்து நடைமுறை மூலதனக் கடன் வழங்குவதை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி ஏடுத்துக்கொண்டு விட்டதால், செலவு குறைந்துள்ளது.

X. பயிற்சி.—கைத்தறித் துணிகளின் ரகங்கள், வண்ணங்களை மேம்படுத்தும் நோக்கத்தோடு, நெசவாளர் சங்கங்களின் உறுப்பினர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டமொன்று நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ் அருகிலுள்ள நெசவாளர்களுக்கு இம் மாநிலத்திலுள்ள நாங்கு நிலையங்கள் பல்வேறு நவீன நெசவு முறைகளில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் டணியாற்றும் சாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மேம்பாட்டு முறைகளில் சாயத் தொழிலுக் கான பயிற்சியும், நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பணியாளர்களுக்கு, கணக்கெழுதி வைத்து வருதல், அலுவலக நிர்வாக முறை கைத்தறி தொழிலியல் ஆகியவற்றில் பயிற்சியும் அளிக்கப்பட்டது.

இத் திட்டத்தின்கீழ் ஏற்பட்ட மேம்பாடுகள் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன:—

ஆண்டு.	செலவு.	திட்டசாதனை.	
(ரூபாய்	லட்சத்தில்).		
1967-68	..	1-57 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட நெசவாளர் 397 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட சாயத் தொழிலாளர் .. 15 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பணியாளர் 229	
1968-69	..	1-45 பயிற்சியளித்தப்பட்ட நெசவாளர் 377 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட சாயத் தொழிலாளர் .. 17 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பணியாளர் 162	
1969-70	..	1-27 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட நெசவாளர் 353 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட சாயத் தொழிலாளர் .. 14 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பணியாளர் 103	
1970-71	..	4-45 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட நெசவாளர் 2,160 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட சாயத் தொழிலாளர் .. 20 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பணியாளர் 200	
1971-72 (மதிப்பிட்டது).	5-82	பயிற்சியளிக்கப்பட்ட நெசவாளர் 1,800 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட சாயத் தொழிலாளர் .. 13 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பணியாளர் 200	
1972-73 (திட்டமிட்டது)	5-83	பயிற்சியளிக்கப்பட்ட நெசவாளர் 1,800 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட சாயத் தொழிலாளர் .. 20 பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பணியாளர் 200	

[1972 மார்ச் 14]

நெசவாளர் பயிற்சிக்கான திட்டம் பல வழிகளில் குறைபாடுகள் உள்ளதாக காணப்பட்டது. செயல்படும் நிலையங்களின் எண்ணிக்கையோ குறைவு. நெசவாளர்களோ, தொழைதார இடங்களிலிருந்து வரவேண்டியிருந்தது. இதனால் அவர்களுக்கு வசதிக் குறைவு ஏற்பட்டது. பல்வேறு பொருட்களின் உற்பத்தியில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டதும் ஒரு குறையாகும். மேலும் பயிற்சி பெற்ற நெசவாளர்கள் இந் நிலையங்களில் தாம் கற்ற முறைகளைக் கடைப்பிடிக்கின்றனரா என்பதைக் கவனிக்க, மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. எனவே இத் திட்டத்தை அரசு தக்கவாறு திருத்தி 15—2—1970 முதற்கொண்டு செயலுக்குக் கொண்டு வர முனைந்துள்ளது. சீரமைக்கப்பட்ட இத் திட்டத்தின்கீழ், இப் பயிற்சி நீக்கி, சென்னை நீங்கலாக, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு பயிற்சி நிலையமாக 12 நிலையங்களில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள நெசவாளர் தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கம் இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை ஏற்கும். தகுதிவாய்ந்த கைத்தறித் தொழில் நுட்ப ஆசிரியர்கள் பணி, அரசுச் செலவில் இச் சங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்படும். ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் 30 நெசவாளர்களுக்கு ஒவ்வொரு பாட முறையிலும் பயிற்சி அளிக்க ஆறு பாட முறைகள் இருக்கும். அந்தந்த திட்டத்தை நடத்தும், சங்க உறுப்பினர்களிலிருந்தும் அந்த கிராமத்தில் அல்லது நகரில் பிற சங்கங்கள் எவையேனும் இருப்பின் அவற்றிலிருந்தும், நெசவாளர்கள் இப் பயிற்சிக்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்படுவர்.

விரைவில் விற்பனையாகக் கூடியவையும், ஆலைகள் போட்டியிடாதவையும், படுக்கை விரிப்புகள், தரை விரிப்புகள், மேல் துண்டுகள், சட்டைத் துணி, உயர்தர சேலைகள் போன்றவையுமான இரண்டு மூன்று வகைகளை உற்பத்தி செய்வது குறித்துப் பயிற்சியளிக்கப்படும். பயிற்சிக்குப் பின்னர் புதிய ரகங்களைச் சங்கங்களின் சார்பாகத் தயாரிக்குமாறு நெசவாளர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்படுவர். அவர்களுக்குப் புதிய கருவிகள் குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்படும். பயிற்சித் திட்டத்தின் கால அளவு 60 நாட்கள் ஆகும். பயிற்சி பெறுபவருக்குத் திங்களொன்றுக்கு ரூ. 100 உதவிப் பணமாக வழங்கப்படும். ஆண்டுதோறும் 1,800 நெசவாளர்கள் பயிற்சி பெறுவர். ஒரு மாவட்டத்தில் செயல்படும் நிலையம் குறிப்பிட்டதொரு இடத்தில் நியாயமான எண்ணிக்கையுள்ள நெசவாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்த பின்னர், அந்த மாவட்டத்திற்குள்ளேயே ஒவ்வொரு இடமாகச் செயல்படும். இப் பயிற்சி மும்முரமான பயிற்சி மட்டுமின்றி, பரவலான பயிற்சியுமாகும். இப் பயிற்சியின் காரணமாக எளிதில் விற்பனையாகக் கூடிய கைத்தறிச் சரக்குகளை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் கைத்தறித் தொழில் வளம் பெறுவதற்கு இப் பயிற்சி உதவுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1970-71-ல் இத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 4.45 லட்சம் செலவிடப்பட்டது.

1971-72-ல் ரூ. 5.82 லட்சம் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1972-73-ல் ரூ. 5.83 லட்சம் செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது.

XI. நிர்வாகப் பணியாளருக்காக ஆகும் செலவிற்கான உதவித் தொகை.—இத் திட்டத்தின்கீழ், நிதி வசதி குறைந்த நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிர்வாகப் பணியாளர் செலவு குறித்து நிதி உதவி

1972 மார்ச் 14]

அளிக்கப்படுகிறது. இந்த நிதி உதவி படிப்படியாகக் குறையும் வகையில் நான்கு ஆண்டுகளில் அளிக்கப்படுகிறது. முதலாவது ஆண்டில் ஒரு சங்கத்திற்கு அதிக அளவாக ரூ. 1,000 உதவியளிக்கப்படும். இத்திட்டத்தின் கீழ் செலவு விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.	செலவு.	பயன்பெற்ற சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
1967-68	0.49	72
1968-69	0.39	54
1969-70	0.50	56
1970-71	0.89	102
1971-72 (திட்டமிட்டது)	1.00	100
1972-73 (செலவிடக் கருதப்பட்டது)	0.50	50

XII. நெசவாளர் தலைமைச் சங்கத்தின் பங்கு மூலதனத்தில் அரசு முதலீடு செய்தல்.—கைத்தறித் துணிகளை அதிக அளவில் வாங்கி விற்பனை செய்வதற்கு சங்கத்தின் சொந்த மூலதன வசதிகளை அதிகப் படுத்துவதற்காக, அரசு, தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இதுவரையில் ரூ. 42.50 லட்சம் பங்கு மூலதன முதலீடு செய்துள்ளது. நிதியாண்டு 1971-72 முடிவுக்கு முன்னர் மேற்கொண்டும் ரூ. 20 லட்சம் பங்கு மூலதனம் முதலீடு செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

5. நெசவாளர் நலத் திட்டம்.

கைத்தறித் தொழில் வளர்ச்சிக்கான பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகையில் நெசவாளர் நலத் திட்டங்களை மேற்கொள்வதன் மூலம் அவர்களின் சமூக-பொருளாதார நிலைகளை மேம்படுத்துவதில் அரசு சிறப்பான நாட்டம் செலுத்தி வருகிறது. இத் திட்டங்கள் சுருக்கமாகக் கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

(அ) நெசவாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி.—நெசவாளர்களுக்குத் தொழில் கூடம் இணைந்த வசதியான வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துவதற்காக இத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு வீட்டிற்கு அதிக அளவாக ரூ. 3,600 செலவிட ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படுகிறது. இதில் ரூ. 2,000 கடனாகவும், ரூ. 1,250 உதவித் தொகையாகவும் வழங்கப்படுகிறது. எஞ்சிய 350 ரூபாய் அல்லது வீட்டிற்குச் செலவிட ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட தொகையில் 10 சத வீதம்—இவ்விரண்டில் எது அதிகமான தொகையோ அத் தொகையை உறுப்பினர்கள் கொடுக்கவேண்டும். இக் கடன் 25 சமமான ஆண்டுத் தவணைகளில் 4½ சத வீத வட்டியுடன்

[1972 மார்ச் 14]

திருப்பிச் செலுத்தப்படத்தக்கதாகும். வீட்டு வசதி புதுக் குடியேற்றங்களில் சாலைகள் அமைத்தல், குடிநீர் வசதி செய்து கொடுத்தல், தெரு விளக்கு வசதி செய்து கொடுத்தல் போன்ற பொதுவான வாழ்க்கை வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காகவும் சங்கங்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

இத் திட்டத்தின்கீழ் மொத்தம் ரூ. 127.65 லட்சம் செலவிட்டு, 2,688 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1962-ல் இருந்து புதிதாக வீட்டு வசதித் திட்டம் எதற்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படவில்லை. திங்களொன்றுக்கு ரூ. 100-க்கு மேல் ஊதியம் பெறுகின்ற நெசவாளர்கள் மாதத் தவணையாக ரூ. 25 செலுத்துவது கடினமாக இருப்பதால் சிக்கலை நன்கு ஆராய்ந்த பின்னரே இத்திட்டம், நட்பு ஆண்டில் செயல்படுத்த எடுத்துக்கொள்ளப்படும். நான்காவது திட்டக் காலத்தில் 500 வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்காக ரூ. 27 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடமிருந்து கடன் பெற்று வீடு கட்டிக் கொண்டுள்ள உறுப்பினர்கள், தங்களது குறைந்த ஊதியத்திலிருந்து வீடுகளுக்கான தவணை நிலுவைகளையும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன்களின் மீதான தண்ட வட்டியையும் செலுத்த இயலவில்லை என்ற காரணத்தால் அரசுக்கு முறையீடுகள் செய்துகொள்ளப்பட்டன. அதன் மேல், திங்களொன்றுக்கு ரூ. 5 முதல் ரூ. 10 வரையில் வசூல் செய்வதன் மூலம் முறையான திங்கள் தவணைகளுடன், தவணை நிலுவைகள் சுலபத் தவணைகளில் வசூலிக்கப்படலாமென்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இவ்வரசு ஆணைத் தேதியன்று வரை உறுப்பினர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கட்ட வேண்டியதாய்ச் சேர்ந்துள்ளதும், சங்கங்கள் தங்கள் முறையில் அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டியதுமான தண்ட வட்டித் தொகையை செலுத்த வேண்டியதில்லையென ஆணையிட்டுள்ளது.

(b) உதவித் தொகை சிக்கன நிதி (வருங்காலச் சேமிப்பு நிதி) திட்டம்.—இத் திட்டத்தின்கீழ் சேமித்து வைக்கும் புழக்கத்தை கைக் கொள்ளும் வகையில் நெசவாளர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கப்படுகின்றது. அது மட்டுமல்லாமல், வீடு கட்டுதல் போன்ற பயனுள்ள செயல்களுக்கும், திருமணம் முதலியவை போன்ற அவசியமான சமூக நிகழ்ச்சிகளுக்கும், முன்பணம் பெறுவதற்கும் உதவியளிக்கப்படுகின்றது. இத்திட்டத்தின்கீழ் நெசவாளர் ஒருவர், தாம் ஈட்டும் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் 6 காசு வீதம் கொடுக்கிறார்கள். அரசு 4 காசும் சம்பந்தப்பட்ட சங்கம் 2 காசும் கொடுப்பதால் இந்த நிதிக்கு நெசவாளர் வழங்கும் தொகைக்கு இணையாக மேலும் 6 காசு சேருகின்றது. இத் திட்டம் 1962-63-ம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மேலும், அதிக சங்கங்களும் உறுப்பினர்களும் பயனடையும் வகையில் இத் திட்டம் படிப்படியாக விரிவுபடுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த உதவித் தொகை—சிக்கன நிதியானது சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டக் கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளில் சிக்கன நிதித் திட்டத்தில் சேர்ந்துள்ள ஒவ்வொருவருடைய பெயரிலும் 6 சத வீத வட்டிக்கு முதலீடு செய்யப்படுகிறது. 31-12-1971 முடிவில் பல்வேறு கூட்டுறவு மத்திய பாங்குகளிலும், உதவித் தொகை சிக்கன நிதியானது மொத்தம் 47 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் சேர்ந்துள்ளது. மேலும், பெருமளவு எண்ணிக்கையில் உறுப்பினர்களும் சங்கங்களும் பயன் பெறும் வகையில் இதனை விரிவுபடுத்தும் பொருட்டு இத்திட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் விதிகளை எளிதாக்கும் கருத்து பரிசீலனையில் உள்ளது.

1972 மார்ச் 14]

இத் திட்டத்தின்கீழ் நன்கொடையாக அரசு அளித்த உதவித் தொகை கீழே கொடுக்கப்படுகிறது :—

ஆண்டு.

அரசு
கொடுக்கும்
உதவித் தொகை.
(ரூ. லட்சத்தில்.)

1967-68		1.80
1968-69		1.89
1969-70		2.00
1970-71		2.05
1971-72 (திட்டமிட்டது)		2.75
1972-73 (செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது)		2.75

6. ஏனைய திட்டங்கள்.—பின்வரும் திட்டங்கள் கூட்டுறவுத் துறையின் கீழ் வராத நெசவாளர்களின் நலனையும் பொதுவாக கைத்தறி தொழிலின் நலனையும் நோக்கமாகக் கொண்டவையாகும் :—

(a) புள்ளிவிவரம் திரட்டுதல்.—இது, இம் மாநிலத்தில் கூட்டுறவுத் துறையிலும் கூட்டுறவுத் துறைக்கு வெளியிலும் கைத்தறித் துணிகளின் உற்பத்தி, இருப்பு, விற்பனை ஆகியவை குறித்த புள்ளிவிவரங்களைத் திரட்டுவதற்கான திட்ட வேலையாகும். மாவட்டங்களில் முக்கிய கைத்தறி உற்பத்தி உள்ளூர் நிலையங்களில் அவ்வப்போது அங்குமிங்குமாகப் புள்ளி விவரம் திரட்டும் (Random Sampling) முறையை மேற்கொண்டு இத் திட்டம் புள்ளிவிவரத் துறை இயக்குநரால் செயல்படுத்தப் படுகிறது. இத் திட்டத்திற்கு 1967-68-ல் ரூ. 1.16 லட்சமும், 1968-69-ல் ரூ. 1.23 லட்சமும், 1969-70-ல் ரூ. 1.26 லட்சமும், 1970-71-ல் ரூ. 1.26 லட்சமும் செலவாயிற்று. 1971-72-க்கு ரூ. 1 லட்சம் தொகை செலவாகுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. 1972-73-ம் ஆண்டில் ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(b) பரிசு வழங்கும் திட்டம்.—கைத்தறித் துணிகளில் புதிய கவர்ச்சி கரமான துணி வகைகளைத் தயாரிப்பதற்கு கூட்டுறவு அமைப்பில் சேர்ந்த துள்ள நெசவாளர்களுக்கும், கூட்டுறவு அமைப்பில், சேராத நெசவாளர்களுக்கும் மற்றும் தறி முதலாளிகள், நெசவுத் தொழிற்சாலை முதலாளிகள், துணி வடிவமைப்பாளர்கள் ஆகியவர்களுக்கும் நேரடியான ஊக்கமளிப்பதன் மூலம், கைத்தறித் துணிகளை மக்கள் பெரிதும் விரும்பச் செய்யும் நோக்கத்துடன் இம் மாநிலத்தில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இடங்களில் போட்டி நடத்தி ஒவ்வொரு வகையிலும் சிறந்த ரகத் துணிக்கு பரிசளிக்கும் திட்டம் அரசினால் ஆண்டுதோறும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்தகைய பரிசுகள் வழங்கப்படுவதற்காக மொத்தம் 10,000 ரூபாய் அரசாங்கத்தால் செலவிடப்படுகிறது. பரிசுகள் வழங்கப்படுவதற்கான சிறந்த துணிகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், அரசப் பணியாளர் அரசப் பணி சார்பற்றவர்கள் ஆகியவர்களைக் கொண்ட ஓர் ஆலோசனை, குழுவின் உதவியுடன் தெரிந்தெடுக்கின்றனர்.

[1972 மார்ச் 14]

(c) தமிழ் நாடு கைத்தறி நிதி உதவும் கழகம்.—கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கீழ் வராத நெசவாளர்களுக்கு உதவும் வகையில் பொது நிறுவனம் ஆகவும், வங்கி அலுவல் புரியாத நிறுவனமாகவும் இக்கழகம் 1964 ஆம் ஆண்டில் அரசால் நிறுவப்பட்டது. இக்கழகம் தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது. கழகத்தின் தொகை செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனமாகிய ரூ. 62.85 லட்சத்திலிருந்து (31—12—1971 நாள் நிலவரம்) குறிப்பாகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கீழ் வராத கைத்தறி விசைத்தறி இவை தொடர்பான தொழில்கள் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு இக்கழகம் நிதி உதவி அளிக்கிறது. 1969-70-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு அரசு இக்கழகத்தில் ரூ. 7.40 லட்சம் அளவிலும், 1970-71-ல் ரூ. 5 லட்சம் அளவிலும் கூடுதல் பங்குகள் மூலதன முதலீடு செய்தது. இதன் விளைவாக இக்கழகத்தில் அரசின் மொத்த மூலதன முதலீடு ரூ. 25 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. தமிழ் நாடு கைத்தறி நிதி உதவும் கழகத்திற்கு இந்திய ஸ்டேட் வங்கி அரசு உத்தரவாதத்தின் மேல் ரூ. 90 லட்சம் அளவிற்குத் தொடர்ந்தாற் போல் ரொக்கக் கடன் வசதி வழங்கியுள்ளது. 1971ஆம் ஆண்டில் ரூ. 149.35 லட்சம் அளவிற்கு இக்கழகம் கடன் வழங்கியுள்ளது. 1971 வரை வழங்கப்பட்ட மொத்தக் கடன் தொகை ரூ. 770 லட்சம் ஆகும்.

7. திட்ட வேலைகளுக்கான நிர்வாகச் செலவு.—கைத்தறித் திட்ட வேலைகளைச் செயல்படுத்தும் பொருட்டு நியமிக்கப்பட்டுள்ள துறைப் பணியாளர்களுக்கு ஆகும் செலவை ஈடு செய்யக் கடன் உதவியளிப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1969-70ஆம் ஆண்டில் ரூ. 3.60 லட்சம் செலவாகியது. 1970-71ஆம் ஆண்டில் ரூ. 5.58 லட்சம் செலவாயிற்று. 1971-72-இல் ரூ. 5.50 லட்சம் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டது. 1972-73-இல் ரூ. 5.05 லட்சம் செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது.

8. கைத்தறித் தொழிலுக்கு மூலப் பொருள் வழங்குதல்—(a) பருத்தி நூலைத் தயாரித்தலும், வழங்கலும்.—(1) இம் மாநிலத்தில் 41.9 லட்சம் கதிர்கள், 9,124 தறிகள் நிறுவப்பட்ட திறனுடன் 207 பஞ்சாலகைகள் (183 நூற்பு, 24 நூற்பு-நெசவு) உள்ளன. இம் மாநிலத்திலுள்ள கைத்தறித் தொழிற்சாலைகளின் மொத்த உற்பத்தித் திறன் திங்களொன்றுக்கு ஏறத்தாழ 20,000 பேல்களாகும். விசைத் தறிகள் உள்ளாடை தயாரிப்பு நிறுவனங்கள், பிற துணைத் தொழிற்சாலைகளுக்குத் திங்களொன்றுக்கு 9,000 பேல்கள் தேவைப்படுகின்றன. எல்லா ஆலைகளின் மொத்த உற்பத்தியைக் கருதிப் பார்க்குமிடத்து, பருத்தி நூலுற் பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் நாடு எப்பொழுதும் உபரி நிலையிலேயே உள்ளது. இம் மாநிலத்திற்குள் பருத்தி நூல் பற்றாக்குறை நிலவ வாய்ப்பில்லை என்பது இதனால் தெரியவருகிறது.

(2) ஆனால் பருத்தி நூலின் விலை, சந்தையின் நிலவரம், பருத்தியின் விலை ஆகியவற்றைப் பொறுத்துள்ளது. சிறப்பாக தமிழ்நாட்டில், பருத்தியின் உற்பத்தி தேவைக்குக் குறைவாகவே உள்ளதென்பது குறிப்பிட வேண்டியதொன்றாகும். எனவே, பருத்தி விலை அதிகமாகியதால் பருத்தி நூலின் விலையும் அதிகமாக வேண்டியதாகிறது. பருத்தி விலை உயர்வு பருத்தி நூல் விலை உயரக் காரணமாயிருந்தது. இதனால் கைத்தறித் தொழில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது.

1972 மார்ச் 14]

(3) கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் இடர்ப்பாடுகளைப் போக்கும் நோக்கத்துடன் இந்திய அரசு அண்மையில் பருத்தி நூல் தொகுப்பு தனித் திட்டம் ஒன்றை, இறக்குமதி செய்யப்படும் அயல்நாட்டு பருத்தியை எதிர்பார்த்திருக்கும் பரவல் முறைப் பிரிவிலுள்ள கைத்தறி தொழிற்சாலைகளுக்கு (கைத்தறி, விசைத்தறி, உள்ளாடை தொழிற்சாலைகளுக்கு) 10, 20, 30, 40-ம் நம்பர் பருத்தி நூல்களைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்காக ஏற்படுத்தியுள்ளது. இத்திட்டம் 1971ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் முதல் செயலில் உள்ளது. 1971ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 29 ஆம் நாள் வரை செயலில் இருக்குமாறு இது நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. பம்பாய் நூற்பாலை ஆணையாளரால் பருத்தி நூல் விலைகள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

(b) செயற்கைப்பட்டு.—தமிழ்நாட்டில் செயற்கைப் பட்டு நூல் கொண்டு நெசவு நெய்யும் கைத்தறிகள் சுமார் 2.29 லட்சம் உள்ளன. இதுவரை, சேலத்தில் உள்ள அரசுச் சார்பற்ற மண்டலக்குழு செயற்கைப் பட்டுநூல்களை ஒதுக்கித் தந்தது. பலதரப்பட்ட புதர்கள் வந்ததன் விளைவாக, கைத்தறிகள் பஞ்சாலைகள் இயக்குநர் தமிழ் நாடு மண்டலக் குழுவின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

(c) இறக்குமதி செய்யப்படும் நார்ப்பட்டு நூல்.—நார்ப்பட்டு நூலை உண்மையில் பயன்படுத்துவோரும், அத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள இறக்குமதியாளர்களும் நார்ப்பட்டு நூலை இறக்குமதி செய்வது இந்திய அரசினால் அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் செயற்கைப் பட்டு நூலை இறக்குமதி செய்யும் பொறுப்பை இந்திய அரசு, அரசு வர்த்தகக் கழகத்திடம் ஒப்படைத்துள்ளது. ஆனால், 1970-71ஆம் ஆண்டுகளில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட நார்ப்பட்டு நூல் ஒதுக்கீடு எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

(d) மூலப்பட்டு.—தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 20,000 பட்டுநெசவு கைத்தறிகள் உள்ளனவென்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுக்குத் தேவையான மூலப்பட்டு பெரும்பாலும் மைசூர் மாநிலத்திலிருந்தே விலைக்கு வாங்கப்படுகிறது. மூலப்பட்டு விலை உயர்வு பட்டு நூல் உற்பத்திச் செலவையும் விற்பனை விலைகளையும் உயர்த்தியுள்ளது. மூலப்பட்டு விலை உயர்வைத் தடுக்கும் பொருட்டு பம்பாயிலுள்ள மத்தியப் பட்டு வாரியம் கீழ்க்கண்டவற்றுக்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது;

(i) இறக்குமதிகளை ஒருமுகப்படுத்துதல்; (ii) மூலப்பட்டு சேமிப்பு நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்துதல்; (iii) மூலப்பட்டு நெசவு நெய்யப் புதிய விசைத்தறிகளை நிறுவுவதையோ, அல்லது கைத்தறிகளை விசைத்தறிகளாக மாற்றுவதையோ தடைசெய்தல்.

1971-இல், மத்தியப்பட்டுவாரியம், இறக்குமதி செய்த மூலப்பட்டு ஒதுக்கீடு எதுவும் செய்யவில்லை.

(e) சரிசெய்தல்.—தமிழ்நாட்டிலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள், பிறவற்றுடன், முழுப் பட்டுச் சேலைகள், வேட்டிகள், மேலங்கிகள் ஆகியவற்றை, கண்ணைக் கவரும் வடிவமைப்புகளில், சிறந்த வகை நூலில்—பொன் சரிகையுடன் சேர்த்து நெய்து உற்பத்தி செய்கின்றனர். அவர்கள் பொன் சரிகையுடன் சேர்த்து, பல்வேறு வடிவமைப்புகளில்

[1972 மார்ச் 14]

சிறந்த வகைப் பட்டுத் துணிகளையும் உற்பத்தி செய்கின்றனர். இந்தத் துணிவகைகளுக்கு, குறிப்பாக விழாக்காலங்களில் பெரும் தேவை உள்ளது. சரிகையுடன் கூடிய பட்டு நெசவுத் தொழிலில் ஏறத்தாழ 20,000 விசைத் தறிகள் ஈடுபட்டுள்ளன. இவற்றில் திங்களொன்றுக்கு 10,000 மார்க்குகள் (Marcs) பொன் சரிகை, பட்டு நெசவில் கலந்து நெய்யப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டுச் சரிகை நெசவுத் தொழில், தனது பொன் சரிகைத் தேவைக்கு சூரத்தையே பெரிதும் சார்ந்துள்ளது. சூரத்தில் குடிசைத் தொழில் வாயிலாகப் பொன் சரிகை உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. சூரத் திலுள்ள சரிகை வாணிகர்கள், சரிகையின் சந்தை விலையை தங்களுக்கு இலாபம் தருகின்ற வகையில் தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கின்றனர். சரிகைக்காகச் சூரத்தைச் சார்ந்திருக்க வேண்டிய நிலையைத் தவிர்க்கும்பொருட்டு, காஞ்சிபுரத்தில் சரிகை உற்பத்தி செய்யும் பிரிவு ஒன்றைத் தொடங்கும் செயற்குறிப்பு ஒன்று அரசுக்குப் பணிந்தனுப்பப்பட்டது. அரசு இச் செயற்குறிப்பை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. காஞ்சிபுரத்தில், சரிகை உற்பத்தி செய்யும் பிரிவு ஒன்றை வரையறுக்கப்பட்ட பொதுநிறுவனமாகவும், தமிழ் நாடு அரசின் நிறுவனமாகவும் தொடங்குவதற்காக அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனம் 6—12—1971 அன்று பதிவு செய்யப்பட்டது. சரிகைத் தொழிற்சாலைக் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக 4.05 ஏக்கர் நிலம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவு 1972 ஜூலையில் உற்பத்தி தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்துக்கு ரூ. 25 லட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

(f) சாயங்களும், இரசாயனப் பொருள்களும்.—சிலவகை வாட் சாயங்களை (Vat dyes) இறக்குமதி செய்வதன் மீது இந்திய அரசு தடை விதித்ததன் விளைவாக கைத்தறித் தொழிலுக்குத் தேவையான முக்கியமான சில சாயங்களின் விலைகள் மிகவும் உயர்ந்துவிட்டிருந்தது. கைத்தறி உற்பத்தியாளர்கள் தங்கள் தேவைகளை வெளிச் சந்தையில் நியாயமான விலையில் பெற முடியாதிருந்தது. சில முக்கிய இரசாயனங்களின் விலைகளும் உயர்ந்துவிட்டிருந்தது. தேவை நிலைமையையும் சாயங்கள், இரசாயனங்களை உற்பத்தி செய்யும் பெரும் தொழிற்சாலைத் தொகுதிகளின் வழங்கல் நிலைமையையும் மதிப்பிடும் பொருட்டும், கைத்தறித் தொழிலுக்கு தேவையான சாயங்களையும், இரசாயனங்களையும் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்கான வாய்ப்புகள் பற்றி ஆராயும் பொருட்டும் தமிழ் நாடு அரசு திருவாளர்கள் இப்பகன் நிறுவனத்தை சந்தை மதிப்பிட்டாய்வு ஒன்றை மேற்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொண்டது. இப்பகன் நிறுவனத்தின் ஆலோசனையின் பேரில், தமிழ் நாடு அரசு, கீழ்க்கண்ட வகைச் சாயங்கள், இரசாயனங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழிற்சாலைகளை நிறுவ முடிவு செய்துள்ளது :—

(i) ஆண்டுக்கு 200 டன் வாட் சாயம் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை.

(ii) தொடக்கத்தில் ஆண்டுக்கு 50 டன் உற்பத்தி செய்யும் திறனுடன் நாப்தால் A.S.G. (Naphthal A.S.G.) உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை; இத் தொழிற்சாலை பின்னர் நாப்தால் தொகுதியைச் சேர்ந்த பிற பெருஞ்சாயங்களை உற்பத்தி செய்யுமாறு விரிவுபடுத்தப்படும்.

1972 மார்ச் 14]

(iii) நாப்தா வெடியுப்பு தொழிற்சாலையிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய மூலப்பொருள்களைப் பயன்படுத்துவதற்காக இடைநிலைப் பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்கான ஒரு தொழிற்சாலை.

(iv) கரைந்து போகக்கூடிய சாயங்கள் 50 டன்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கான ஒரு தொழிற்சாலை.

(v) சோடா ஹைட்ரோ சல்பைட் உற்பத்திக்கான ஒரு தொழிற்சாலை. மேற்சொன்ன தொழிற்சாலைகள் நிறுவுவதன் மூலம் கைத்தறி உற்பத்தி யாளர்களுக்கு வாட் சாயங்கள், நாப்தால் சாயங்கள், சோடா ஹைட்ரோ சல்பைட்டுகள் ஆகியவை நியாய விலைகளில் ஒழுங்காகக் கிடைப்பது உறுதியாகும்.

தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கம் (உற்பத்தி விலை, காப்புறுதிக் கட்டணம், சரக்குக் கட்டணம் ஆகிய அடங்கிய அடக்க விலை) சுமார் ரூ. 18 லட்சம் மதிப்புக்கு சாயங்களை இறக்குமதி செய்தது; அவை, இம் மாநிலத்தில், அவற்றைப் பயன்படுத்துவோர் சங்கங்களுக்கு வழங்கப் பட்டுள்ளன. கைத்தறிகள் பஞ்சாலைகள் இயக்குநரின் பெயரில், ரூ. 17 லட்சம் அடக்கவிலை மதிப்புக்கு (இதில் உற்பத்தி விலை, காப்புறுதிக் கட்டணம், சரக்குக் கட்டணம் ஆகியவை அடங்கும்) இன்னொரு இறக்குமதி உரிமம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உரிமத்தைக் கொண்டு அனுமதிக்கப்பட்ட சாயங்களும், இராசயனங்களும் இறக்குமதி செய்யப்படும். இவ்வாறு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சாயங்களும் இராசயனங்களும், 6-6-1966-க்கும் 31-3-68-க்கும் இடையே, ஏற்றுமதியாளருக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காக கைத்தறித் துணிகளை வழங்கிய உற்பத்தியாளர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

(g) II. சோடா ஹைட்ரோசல்பைட்டு.

சோடா ஹைட்ரோசல்பைட்டு வெளிச் சந்தையில் எளிதாக கிடைக்கின்ற படியால், இத்துறையால் சோடா ஹைட்ரோசல்பைட்டு ஒதுக்கம் எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

(h) III. உலோக இழை.

உலோக இழை பளப்பளப்பான இழை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. தற்போது இது தடை செய்யப்பட்ட ஒன்றாகும். இதனை பயன்படுத்துவோருக்கான உரிமம் எதுவும் இதனை இறக்குமதி செய்வதற்கு வழங்கப்படவில்லை. ஆனால், பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருள்கள் மத்திய அரசின் ஆயத்தீர்வைத் துறையாலும், சங்க வரித்துறையாலும் ஏலம் விடப்படுகின்றன. கைத்தறிகள் பஞ்சாலைகள் துறை இயக்குநர் வழங்கிய இன்றியமையாமைச் சான்றிதழ்களின் அடிப்படையில் நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களும் கைத்தறி சங்கங்களும் ஏலம் எடுக்க அனுமதிக்கப்படுகின்றன.

(i) IV. சோடியம் நைட்டிரைட்டு.

தற்போதைய கொள்கைக்கிணங்க பயன்படுத்துவோருக்கான உரிமம் எதுவும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கப்படமாட்டாது. ஆனால், இந்த இராசயனத்தின் இறக்குமதி அரசு வாணிபக கழகத்தின் மூலமாக வழிப்

[1972 மார்ச் 14]

படுத்தப்படுகின்றது. அரசு வாணிகக் கழகத்தால் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இருப்புகளிலிருந்து பொறுப்பேற்று அதிகாரியான கைத்தறிகள் பஞ்சாலகன் இயக்குநரின் பரிவுரைகளின்பேரில் விடுவிப்பு ஆணைகள் உரிமம் வழங்கும் அதிகாரியான இறக்குமதிகள் ஏற்றுமதிகள் இணைத்தலைமைக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியால் வழங்கப்படும்.

9. ஏற்றுமதிகள்.—1965-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு சென்னைத் துறை முகத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட கைத்தறித் துணிகளின் அளவு பற்றிய விவரங்களைக் கீழே உள்ள அறிக்கையில் காணலாம் :—

ஆண்டு.	வண்ணம்			மொத்தம்.
	மாறும் துணியின் ஏற்றுமதி மதிப்பு.	பிற துணிகள்.		
	(ரூபாய் கோடியில்.)			
1965	6.16	1.39		7.55
1966	0.03	3.63		3.66
1967	0.06	3.19		3.25
1968	0.05	2.53		2.58
1969	..	3.69		3.69
1970	0.01	1.21		1.22
1971	0.06	2.74		2.80

வண்ணம்மாறும் துணியின் ஏற்றுமதி 1965 ஆம் ஆண்டு பிற்பாதி யில் குறைந்தது. 1969 ஆம் ஆண்டு இதன் ஏற்றுமதி மிகக் குறை வாகும். இந்திய அரசு ஊக்கம் அளித்ததால் வண்ணம் மாறும் துணி யின் ஏற்றுமதி 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பெருகியுள்ளது.

10. பொது.—தமிழ்நாட்டிலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அனைத்துமாகச் சேர்ந்து ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் ரூ. 12 கோடி அளவிற்கு உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்யும் பணியை மேற்கொள்வதன் மூலம் தங்களிடம் உறுப்பினர்களாக உள்ள நெசவாளர்களுக்குச் சிறந்த உதவியை அளிக்கின்றன. அரசினால் நிறைவேற்றப்பட்ட பல்வேறு திட்டங் கள், மூன்றாம் திட்டத்தில் அளிக்கப்பட்ட நிதி உதவி, 1966-67 முதல் 1970-71 வரை செய்யப்பட்ட செலவு, 1971-72, 1972-73 ஆம் ஆண்டு களுக்காகச் செய்யப்பட்ட நிதி ஒதுக்கம் ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் இந்த ஆய்வுரையின் I-A-வது இணைப்பில் தாப்பட்டுள்ளன. தமிழ் நாட்டில் கூட்டுறவுத்துறையின்கீழ் கைத்தறித் தொழில் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்திற்கு தொடர்பான புள்ளிவிவரங்கள் II-வது இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் 1971 ஆம் ஆண்டில் ஆற்றிய பணி குறித்த விவரங்களை III-வது இணைப்பில் காணலாம். நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் பல்வேறு திட்டங்களின்கீழ் அரசு அளித்துள்ள கணிசமான நிதி உதவி அச்சங்கங்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவியது.

1972 மார்ச் 14]

நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஆலோசனை நல்குவதன் மூலமும் அவற்றை மேற்பார்வையிடுவதன் மூலமும் அச்சங்கங்களுக்கு வலுவூட்டும் நோக்கத்துடன் மாவட்ட நிலையில் நிர்வாக அமைப்பைச் சீரமைப்பது அவசியமென அரசு கருதியது. 1969 அக்டோபர் திங்கள் முதற்கொண்டு செயலுக்கு வந்துள்ள இந்த அமைப்பு நெசவாளர் தொடக்கச் சங்கங்களைப் பொருளாதார முறையில் தனித்து இயங்கக்கூடிய பிரிவுகளாக விரைவில் சீரமைப்பதற்கும், விரைவில் விற்பனை ஆகக்கூடிய கைத்தறித் துணிகளின் உற்பத்திக்கு ஊக்கமளிக்கவும், சங்கங்கள் செயல்படும் முறை, நெசவாளர் நலன் ஆகியவற்றில் பொதுவான முன்னேற்றம் காணவும் உதவுகின்றது.

கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள்.

தமிழ்நாட்டில் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் 12 உள்ளன. இவற்றில் நிறுவப்பட்ட மொத்தக் கதிர்களின் எண்ணிக்கை 1.95 லட்சம் ஆகும். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நியாயமான விலையில் நல்ல தரமான நூல்களை வழங்குதல், சந்தையில் நூல் விலையை நிலைப்படுத்துதல் ஆகிய இரட்டைக் குறிக்கோள்களுடன் இந்தக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் நிறுவப் பட்டுள்ளன. இந்த ஆலைகள் 20 ஆம் எண் நூலிலிருந்து 100 ஆம் எண் நூல்வரை பல்வேறு எண்களில் நூல்களை உற்பத்தி செய்கின்றன. நூல்களை வாங்குவோர் தமது விருப்பத்தை அடிக்கடி மாற்றிக் கொள்வதைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்த கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் பிற தனியார் துறைப் பஞ்சாலகளைப் போன்று, வெவ்வேறுபட்ட வழிகளில் உற்பத்தி செய்யும் பணியைத் தாமாக்கவே மேற்கொண்டுள்ளன. அதாவது அவை இரட்டிப்பு நூல், சிக்கெடுத்த நூல், கூம்பு நூல், மற்றும் சிட்ட நூல் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்கின்றன. இந்த ஆலைகளிற் சில, தமது பிரிவுகளில், சோதனை ஏற்பாடாக நெட்டிமை நூல்களையும் உற்பத்தி செய்துள்ளன.

2. 1971 ஆம் ஆண்டில், இந்த 12 கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் அனைத்திலும் உற்பத்தி விற்பனை அளவைக்காட்டும் விவர அறிக்கை ஒன்று இதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த மூன்றாண்டுகளில் இந்த ஆலைகளின் உற்பத்தி விற்பனை குறித்த புள்ளிவிவரம் கீழே கொடுக்கப்படுகிறது :—

	1969.	1970.	1971.
உற்பத்தி (லட்சம் கிலோ கிராமில்).	105.70	118.10	114.35
மொத்த விற்பனை (ரூ. லட்சத்தில்).	899.36	1,146.24	1,285.49

இந்த பன்னிரண்டு கூட்டுறவுத் தொழில் நிறுவனங்களிலும் தமிழ்நாடு அரசுக்கு முக்கிய பங்குள்ளது. 1971 ஆம் ஆண்டு முடிய இந்த ஆலைகளின் பங்குத் தொகையில் தமிழ்நாடு அரசு மொத்தம் ரூ. 199.46 லட்சம் முதலீடு செய்துள்ளது. இந்த ஆலைகள் தங்களது தற்காலிக நிதி நெருக்கடிகளினின்றும் விடுபடச் செய்யும்பொருட்டு, அரசு இவற்றிற்கு ரூ. 110.96 லட்சம் தொகை நேரடிக் கடன்களும் வழங்கியுள்ளது. மேலும், இந்த ஆலைகள் நிதி உதவி அளிக்கும் நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற்ற மொத்த மூலதனக் கடன் நடைமுறை மூலதனக் கடன் ஆகியவை

[1972 மார்ச் 14]

தொடர்பாக இவை அனைத்திற்கும் மொத்தம் ரூ. 697.56 லட்சம் தொகைக்கு உத்தரவாத உறுதியையும் அரசு வழங்கியுள்ளது. இந்த ஆலைகள் பின்னர் தொகை செலுத்தும் அடிப்படையில் பஞ்சாலை இயந்திரங்கள் வாங்க இயலும் வண்ணம் இவ்வரசு உத்தரவாத உறுதியை அளித்துள்ளது. 31-12-1971 ஆம் நாள் வரை பின்னர் தொகை செலுத்தும் அடிப்படையில் இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கு அளித்த உத்தரவாத உதவி ரூ. 21.07 லட்சம் நிலுவையாகவுள்ளது.

3. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கூட்டுறவு நூற்பாலையும், திருச்செந்தூர் கூட்டுறவு நூற்பாலையும் ஏற்கெனவே நிறுவப்பட்ட தமது கதிர்களை ஒவ்வொன்றும் 25,000 கதிர்களாக உயர்த்தியுள்ளது. இந்திய அரசு அண்மையில் வெளியிட்ட உரிமம் வழங்குவது தொடர்பாக வெளியிட்ட கொள்கையை ஒட்டி, எஞ்சிய கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் தத்தம் கதிர்களின் எண்ணிக்கையை ஒவ்வொன்றும் 25,000 கதிர்களாக உயர்த்த அனுமதியைப் பெற்றுள்ளன. தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு நூற்பாலையும், சேலம் கூட்டுறவு நூற்பாலையும் தத்தம் கதிர்களின் எண்ணிக்கையைக் கணிசமான அளவில் 25,000-ஆக உயர்த்தக் கருதியுள்ளன. ஆனால் ஆதாயம் தராத பிரிவுகள் ஆதாயம் அளிக்கும் வகையில் செயல்படும் வண்ணம், மற்ற ஆலைகள் தற்போதைக்கு, தத்தம் கதிர்களின் எண்ணிக்கையை மிகக் குறைந்த அளவில் மட்டுமே, அதாவது 2,000 முதல் 6,000 வரை விரிவுபடுத்துவதென்று கருதியுள்ளன.

4. கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளின் பங்கு மூலதனத்தில் முதலீடு செய்வதற்காக, 1972-73-க்கான பகுதி II திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 25 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசிடமிருந்து நிதியுதவி தேவைப்படும் நிலையில் உள்ள ஆலைகளுக்கு இத் தொகை பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு அவற்றின் பங்கு மூலதனத்தில் முதலீடு செய்யப்படும்.

5. ஆய்வுரை ஆண்டில், கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள், தமது உற்பத்தியைத் தங்குதடையின்றித் தொடர்ந்து செய்ய இயலும் வகையில், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பருத்தி வகைகளிலிருந்து கீழ்க்கண்ட ஒதுக்கங்கள் பெறப்பட்டன :—

பொதிகள்.

எகிப்தியப் பருத்தி	..	..	..	..	..	2,845
சூடான் பருத்தி	..	..	..	..	..	3,818
அமெரிக்கப் பருத்தி	..	..	..	..	..	2,883
உலகின் பிற நாடுகள் (ஐ.அ.கு., சூடான் நீங்கலாக) ..						1,427

10,973

1972 மார்ச் 14]

விசைத் தறிகள்.—விசைத் தறி விசாரணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் இந்திய அரசு தமிழ்நாட்டில் அறிமுகப்படுத்துவதற்காக 12,500 விசைத்தறிகளை ஒதுக்கியுள்ளது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நெசவாளர்கள், தனியான நெசவாளர் ஆகியோரிடையே படிப்படியாக விசைத் தறிகளைப் பயனுக்குக் கொண்டு வர தமிழ் நாடு அரசும் முடிவு செய்துள்ளது. 1970-71-ல் 30 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 500 விசைத்தறிகளும், தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு 500 விசைத்தறிகளும் ஒதுக்கப்பட்டன. மோட்டார்கள், துணைக் கருவிகள் ஆகியவை வாங்குவதற்காகவும், பணிக்கூடம் அமைப்பதற்கும் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரூ. 10.30 லட்சம் கடனுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசின் உத்தரவாதத்தின் பேரில் பின்னர் தொகை கொடுக்கும் அடிப்படையில் விசைத்தறிகள் வழங்குவதற்கான மைய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இரண்டாவது கட்டமாக, 1971-72-ல் தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு இதுவரை 3,800 விசைத்தறிகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. 1971-72-ம் ஆண்டில் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 1,000 விசைத் தறிகள் ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டது. அவற்றில் இதுவரை 514 விசைத் தறிகள் 38 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 23 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வடிவமைப்புச் சட்டங்களை (Sized beams) முறையாக வழங்குவதற்காக, சேலம் கூட்டுறவு நூற்பாலைகளுக்கு அருகில் வடிவமைப்புச் சட்டம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளுக்கு இறுதி வடிவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் தொழிற்சாலை 1972 ஜூன் திங்களுக்குள் பணி புரியத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பணிக்கூடம் கட்டுவதற்காகும் செலவைச் சரிக்கட்ட இத்தொழிற்சாலைக்கு 1970-71-ல் ரூ. 2 லட்சம் கடன் வழங்கப் பட்டது.

குஜராத் மாநிலத்தில் மராத்திவாடா வளர்ச்சிக் கழகத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது போல் குடியிருப்பிடம்—பணியிட அமைப்பில் விசைத்தறிகளுக்காகவென்றே தொழிற்பேட்டைகள் அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் பரிசீலனையில் உள்ளன.

பர்மா, இலங்கை ஆகிய இடங்களில் இருந்து தாயகம் திரும்புவோருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்காக இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 250 விசைத்தறிகளைக் கொண்ட மூன்று விசைத்தறிப் பிரிவுகளை அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம், மேற்கொண்டும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக அகதிகள் புதுவாழ்வு இயக்குநருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. நமது மாநிலத்தில் உள்ள முன்னாள் இராணுவத்தினருக்காக தனியாக 1,000 விசைத்தறிகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

1972-73-ல் விசைத்தறித் திட்டத்திற்காக ரூ. 41.04 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 14]

தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகம், லிமிடெட், 1971.

1967-68 ஆம் ஆண்டில் பஞ்சாலைகளுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகள் குறித்து தொழில்கள் (வளர்ச்சி-முறைப்படுத்துதல்), சட்டத்தின் விதித்துறைகளின்கீழ் இந்திய அரசு ஆய்வு செய்தது. ஒப்பேறக்கூடிய இத்தகைய பஞ்சாலைகளை ஏற்று நடத்த இந்திய அரசு தேசிய பஞ்சாலைக் கழகத்தை அமைத்தது. அதே போல் மாநில அளவில் மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகங்கள் அமைக்கப்பட்டன. எனவே, ரூ. 5 கோடி அனுமதிபெற்ற மூலதனத்துடன் தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் அமைக்கப் பட்டு மாநில அரசுக்கு முற்றிலும் சொந்தமான ஒரு தனியார் நிறுவனமாக 24-4-1969ஆம் நாள் பதிவு செய்யப்பட்டது. இம் மாநிலத்தில் நலிவுற்ற பஞ்சாலைகளை ஏற்று நடத்துவதோடு இக்கழகம் பஞ்சாலைத் தொழில் குறித்து அரசுக்கு ஓர் ஆலோசகராகவும் பணியாற்றுகிறது. ஐந்து பஞ்சாலைகளுக்கு அதிகார உரிமைபெற்ற கட்டுப்பாட்டு நிறுவனமாக இக்கழகம் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஐந்து ஆலைகளும், 1,37,272 நூற்புக்கதிர்கள், 100 தறிகள் நிறுவிய திறன் கொண்டதாகும்.

	மேற்கொண்ட நாள்.	உற்பத்தியை தொடங்கிய நாள்.
1 ஓம் பராசக்தி ஆலை	15-9-1969	14-11-1969
2 கிருஷ்ணவேணி ஆலை	17-12-1969	4-2-1970
3 கம்போடியா ஆலை	14-12-1969	4-2-1970
4 ஸ்ரீ ரங்கவிலாஸ் ஆலை	15-1-1970	14-4-1970
5 கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை	26-6-1971	8-7-1971

இந்த ஆலைகளின் பணியின் தரம் குறித்த விவரங்கள் இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆலையை ஏற்று நடத்துவதற்குத் தேவைப்படும் நடைமுறை மூல தனம், ஆலையைச் சீரமைப்பதற்காகும் செலவு ஆகியவற்றை 51 : 49 என்ற வீதத்தில் தேசிய பஞ்சாலைக் கழகமும் தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகமும் கூட்டாக ஏற்றுக்கொள்கின்றன. இக்கழகத்திற்கு பங்கு மூல தனத் தொகையாகவும், கடனாகவும் அரசு இதுவரை ரூ. 93.33 லட்சம் முதலீடு செய்துள்ளது. இத் தொகையில் பெரும்பகுதி, மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆலைகளுக்குத் தேவைப்படும் நடைமுறை மூலதனத்தை சரிக்கட்ட பஞ்சாலைக் கழகத்தினால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஐந்து பஞ்சாலைகள்

1972 மார்ச் 14]

குறித்து தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகமும் தேசிய பஞ்சாலைக் கழகமும் கொடுத்துள்ள தொகை பற்றிய விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

ஆலையின் பெயர்.	தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகம்.	தேசிய பஞ்சாலைக் கழகம்.
----------------	-----------------------------------	------------------------------

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1 ஓம் பராசக்தி ஆலை		4.70	3.45
2 கம்போடியா ஆலை		25.04	11.83
3 கிருஷ்ணவேணி ஆலை		7.88	3.06
4 ஸ்ரீ ரங்கவிலாஸ் ஜின்னிங்-ஸ்பின்னிங் ஆலை.		30.82	8.16
5 கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை		22.00	3.36
		90.44	29.86

ஆலைகளை மேற்கொண்ட பின்னர், எவ்விதப் பிரச்சினையுமின்றி திறமை யாக இவ்வாலைகள் செயல்படுவதற்காக இவ்வாலைகளில் உள்ள யந்திரங்களை நவீனப்படுத்துவது, தொழிலாளரது வேலைத்திறனைச் சீரமைப்பது குறித்து இக்கழகம் தனது நாட்டத்தைச் செலுத்தியுள்ளது. இக்கழகம் நவீன திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்துள்ளது. இத்திட்டத்திற்காகும் உடனடிச் செலவு ரூ. 147.86 லட்சமும் அடுத்த ஆண்டில் ரூ. 130.72 லட்சமும் ஆகும். யந்திரங்களை நவீனமயமாக்குவது குறித்து ஆலைகள் தமது சொந்த நிதியிலிருந்தும் கழகம் கொடுத்த நிதியிலிருந்தும் இதுவரை ரூ. 42.54 லட்சத்தை செலவு செய்துள்ளது. மேற்கண்ட ஆலைகளைக் கழகம் மேற்கொண்டதன் பலனாக 3,500 பேர்களுக்கு மேலாக வேலை யளிக்கப்பட்டதோடு சுமார் ரூ. 5.82 கோடி மதிப்புடைய நூல் விற்பனை செய்யப்பட்டது.

பருத்தியைக் கொள்முதல் செய்யவும், இருப்பு வைக்கவும் அதை விற்கவும் பொருட்டு இக்கழகம் “A வகுப்பு” பருத்தி உரிமத்தைப் பெற்றுள்ளது. தொழில் வளர்ச்சி முறைப்படுத்தல் சட்டத்தின்கீழ் ஒரு சில ஆலைகளை எடுத்துக்கொள்வதென்றும், அந்த ஆலைகளை நிர்வகிப் பதற்காக இந்தக் கழகத்திடம் ஒப்படைப்பதென்றும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சர்க்கரைத் தொழில்.

முன்னரே செயல்பட்டு வந்த கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் மற்றும் நிறுவப்பட்டு வந்த புதிய சர்க்கரை ஆலைகள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை பெருகிவருவது குறித்தும், பொதுவாகச் சர்க்கரைத் தொழிலிலுள்ள குறிப் பிட்ட பிரச்சினைகள் குறித்தும் சிறப்பாகக் கவனம் செலுத்தும் பொருட்டு, சர்க்கரை இயக்குநர் அலுவலகம் ஒன்றைத் தனியாக அமைக்க, 1969ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில், இந்த அரசு தீர்மானித்தது.

[1972 மார்ச் 14]

இன்றைய நிலவரப்படி, இம் மாநிலத்தில் 20 சர்க்கரை ஆலைகள் உள்ளன. அவற்றில் 10 ஆலைகள் கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ளன. அவற்றில் 7 ஆலைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. எஞ்சிய 3 ஆலைகள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. இந்த 10 கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள், நாளொன்றுக்கு, 13,450 மெட்ரிக் டன் கரும்பைச் சாறு பிழியும் திறன் கொண்டவையாகும். இவற்றில், நாளொன்றுக்கு 8,700 மெட்ரிக் டன் கரும்பைச் சாறு பிழியும் மொத்தத் திறன் கொண்ட 7 ஆலைகள் உற்பத்தி செய்து வருகின்றன. அண்மையில் உற்பத்தி தொடங்கவிருக்கிற ஆலை, பாலக்கோடிலுள்ள தருமபுரி மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையாகும். வேலூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, திருப்பத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, கோயம்புத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை ஆகிய இந்த மூன்று ஆலைகளும், சம்பந்தப்பட்ட பகுதிகளிலுள்ள கரும்பு பயிரிடுவோரிடம்ருந்து பங்கு மூலதனங்களைச் சேகரித்து வருகின்றன. அவை 1975-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியைத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த சர்க்கரை ஆலைகளின் நிறுவப்பட்ட திறன், உரிமம் வழங்கப்பட்ட திறன் ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் இணைப்பு VI-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. நிறுவப்பட்டு வரும் இந்த மூன்று கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் பங்கு மூலதனங்களைத் திரட்டுவதில் அடைந்த முன்னேற்றம் குறித்து இணைப்பு VI-ல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

நாளொன்றுக்கு 1,250 மெட்ரிக் டன் சாறு பிழியும் திறனுள்ள கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள், தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்தால் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முறையின்படி உதவி பெறுவதற்குத் தகுதியுள்ளவையாகும்; அதாவது:—

(ரூபாய்
லட்சத்தில்.)

1. உறுப்பினர்களால் செலுத்தப் 45.00 ஆலைகள், தங்களது உறுப்பினர்களிடமிருந்து சமமாக படவேண்டிய பங்கு மூல தனம். மொத்தம் ரூ. 65 லட்சத் திற்குப் பங்கு மூலதனம் திரட்ட வேண்டுமென்பதே, ஆலைகளுக்காக வழங்கப் பட்ட இசைவுக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள 1-வது நிபந்தனை ஆகும்.
2. மாநில அரசால் செலுத்தப்பட 45.00 நேர்வில், அரசு மற்றும் வேண்டிய பங்கு மூலதனம் ஏனைய உறுப்பினர்களின் வளர்ச்சியடையாத பகுதிகளில் பங்கு மூலதன விகிதாசாரமானது 2 : 1 என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இது, (மாநிலத்திட்ட உச்சவரம்புக்குள் மாநிலத்திட்ட உச்சவரம்பிற்குள், தேசியக் கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்திடமிருந்து பெறும் மூலம், ஒவ்வொரு நேர்விலும், ரூ. 45 லட்சம் என்ற பதற்குப் பதிலாக, ரூ. 60 லட்சம் என்ற பேரளவுக்கு உட்பட்டதாகும்.)

1972 மார்ச் 14]

(ரூபாய்
வட்சத்தில்.)

3. மத்திய நிதி உதவி நிறுவனங் சுலிடமிருந்து பெறும் வட்டார மூலதனக் கடன்.	140.00
4. ஏனைய நிதி உதவி நிறுவனங் சுலிடமிருந்து பெறும் கடன்.	10.20
மொத்தம் ..	240.20

பல்வேறு கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் செயல் திறனின் குறிப்பு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(அ) ஆம்பூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், வட புதுப்பேட்டை, வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

நாளொன்றுக்கு 800 டன் கரும்புச் சாறு பிழியும் திறனுள்ள இந்த ஆலை இந்திய அரசிடம் உரிமம் பெற்றது. 1955ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டது. இது தனது உற்பத்தியை 1960-61ஆம் ஆண்டில் தொடங்கியது. 1965ஆம் ஆண்டில், இந்த ஆலை, தனது சாறு பிழியும் திறனை நாளொன்றுக்கு 800 டன்னிலிருந்து 1,250 டன் திறனுக்கு விரிவுபடுத்த இந்திய அரசிடமிருந்து உரிமம் ஒன்றைப் பெற்றது. 1968ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களில், நாளொன்றுக்கு கரும்புச் சாறு பிழியும் திறனை 1,250 டன்னிலிருந்து 2,200 டன்குப் பெருக்குவதற்கு இந்திய அரசு உரிமம் ஒன்றை வழங்கியது. இந்த ஆலை தனது திறனை 1970-71-ல் விரிவாக்கி அதனைச் செயல்படுத்தியது.

1970-71-ல், இந்த ஆலை 2,24,886.280 மெட்ரிக் டன் கரும்பைச் சாறு பிழிந்து, 21,748.900 மெட்ரிக் டன் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்தது. இதற்கு முந்திய பருவ காலத்தில் 85.58 சத வீதம் சர்க்கரை பெறப்பட்டிருக்க, இப்பருவத்தில் பெறப்பட்ட சராசரி சர்க்கரை 9.65 சத வீதமாகும். சாறு பிழியும் மொத்த நாட்களின் எண்ணிக்கை 181 ஆகும். இக்காலத்தில் பிழியப்பட்ட கரும்பு, நாளொன்றுக்கு மணி ஒன்றுக்குப் பிழியப்பட்ட தன் சராசரி ஆகியவை, முந்திய ஆண்டுகளைவிட அதிகமாகும்.

(ஆ) மதுராந்தகம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், படாலம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

நாளொன்றுக்கு 800—1,000 டன் கரும்புச் சாறு பிழியும் திறனுடன் செயல்படுவதற்காக இந்த ஆலை, இந்திய அரசிடமிருந்து 1955ஆம் ஆண்டில் உரிமம் ஒன்றைப் பெற்றுள்ளது. 1961ஆம் ஆண்டில் சாறு பிழியத் தொடங்கியது. ஆனால், 1967ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் வரை தனது முழுத் திறனை அடைய இயலவில்லை. நாளொன்றுக்குத் தனது சாறு பிழியும் திறனை, இரண்டு நிலைகளில், 1,600 டன்னுக்கு விரிவுபடுத்த, இந்த ஆலை கருதியது. முதல் நிலை 800 டன்னிலிருந்து

[1972 மார்ச் 14]

1,250 டன் வரை, இரண்டாவது நிலை 1,250 டன்னிலிருந்து 1,500 டன் வரை இயந்திரங்களை கொள்முதல் செய்வதிலேற்பட்ட தாமதத்தினால் விரிவுபடுத்தப்படும் பணியை முடிக்க இயலவில்லை. 1,200 டன் சாறு பிழியும் திறனை நிலைப்படுத்துவதற்கு இந்த ஆலை திட்டமிட்டுள்ளது. விரிவுப்படுத்தும் பணிக்கான செலவு ரூபாய் ஒரு கோடிக்கு அதிகரிக்காது என்பதால், கணிசமான அளவுக்கு விரிவுப்படுத்தும் பணிக்காக இந்திய அரசால் வழங்கப்பட்ட இசைவுக் கடிதம் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது.

1970-71ல், 1,74,234.842 மெட்ரிக் டன் கரும்பைப் பிழிந்து, 15,031.900 மெட்ரிக் டன் சர்க்கரையை இந்த ஆலை உற்பத்தி செய்தது. முந்திய காலங்களில் பெறப்பட்ட சராசரி சர்க்கரை 7.5 சத வீதமாகும். இப்போது பெறப்பட்ட சராசரி சர்க்கரை 8.61 சத வீதமாகும். சாறு பிழிந்த மொத்த நாட்கள் 240 ஆகும்.

(c) அமராவதி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், கிருஷ்ணபுரம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

நாளொன்றுக்கு 900 டன் சாறு பிழியும் திறனுடன் செயல்பட இந்திய அரசிடமிருந்து உரிமம் ஒன்றைப் பெற்ற இந்த ஆலை 1955ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டது. 1960-61-ல் இந்த ஆலை உற்பத்தியைத் தொடங்கியது. 1966ஆம் ஆண்டில், இந்த ஆலை, தனது சாறு பிழியும் திறனை 900 டன்னிலிருந்து 1,250 டனாக உயர்த்துவதற்கு இந்திய அரசிடமிருந்து உரிமம் ஒன்றைப் பெற்றது. உற்பத்தியாளர்கள் இயந்திரங்களை வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்பட்டதால், ஆலையின் திறனை விரிவுபடுத்த இந்த ஆலையால் இயலவில்லை. தனது விரிவுப் பணியை முடிக்க 31-10-1972ஆம் நாள் வரை காலத்தை நீட்டிக்க வேண்டுமென்று, இந்த ஆலை கோரியுள்ளது. இந்த விரிவுத் திட்டம் 1972ஆம் ஆண்டு இறுதியில் முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த ஆலை இரு கால அளவில் அதற்கு வேண்டிய கரும்பைப் பெறுகின்றது. அக்டோபர் திங்களிலிருந்து ஜனவரித் திங்கள் வரையிலுள்ள ஒரு பருவ காலத்தையும், ஜூன் திங்கள் முதல் செப்டம்பர் திங்கள் வரையிலான மற்றொரு பருவ காலத்தையும், ஆகிய இரு பருவ காலங்களை அமராவதி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை பெற்றுள்ளது. இந்த ஆலை 1970-71-ல் முக்கிய பருவத்தில் 37,170 மெட்ரிக் டன் கரும்பையும், 1970-71-ல் சிறப்புப் பருவத்தில் 97,377 மெட்ரிக் டன் கரும்பையும் சாறு பிழிந்தது. 10 சத வீத உற்பத்தி கிடைத்தது என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

(d) சேலம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், மோகனூர், சேலம் மாவட்டம்.

நாளொன்றுக்கு 1,000 டன் கரும்புச் சாறு பிழியும் திறனோடு செயல்பட 1960ஆம் ஆண்டில், இந்த ஆலை அமைக்கப்பட்டது. இந்த ஆலை 1964-ல் நிறுவப்பட்டு சாறு பிழியும் முழுத் திறனை 1964-65ஆம் ஆண்டில் அடைந்தது. 1965ஆம் ஆண்டில், நாளொன்றுக்குத் தனது திறனை 1,000 டன்னிலிருந்து 1,750 டனாக உயர்த்துவதற்கு உரிமம்

1972 மார்ச் 14]

ஒன்றை இந்த ஆலை பெற்றது. இயந்திரங்களை அனுப்புவதற்கு ஆணைகளை இந்த ஆலை அனுப்பியது. உற்பத்தியாளர்கள் இயந்திரங்களை அனுப்புவதில் தாமதம் ஏற்பட்டதனால், இந்த ஆலை தனது விரிவுப் பணியை முடிக்க இயலவில்லை. 30-6-1972ஆம் நாள் வரை காலத்தை நீட்டித் தருமாறு இந்த ஆலை கோரியுள்ளது. 1970-71ஆம் ஆண்டுப் பருவத்தில், 1,91,522.37 மெட்ரிக் டன் கரும்பைச் சாறு பிழிந்து, 17,931.34 மெட்ரிக் டன் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்தது. பெறப்பட்ட சர்க்கரையின் சராசரி அளவு 9.50 சத வீதமாகும். முந்திய பருவத்தில் பெறப்பட்ட சர்க்கரை அளவு 8 சத வீதமாகும்.

(e) கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், மூங்கில்துறைபட்டு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

நாளொன்றுக்கு 1,000 டன் கரும்புச் சாறு பிழியும் திறனுள்ள பிரிவு ஒன்றை அமைப்பதற்கு, 1962ஆம் ஆண்டில் இந்திய அரசிடமிருந்து உரிமம் ஒன்றை இந்த ஆலை பெற்றது. இந்த ஆலை, 1967ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியைத் தொடங்கியது. நாளொன்றுக்குச் சாறு பிழியும் திறனை 1,000 டன்னிலிருந்து 1,250 டன்கு உயர்த்துவதற்காக இந்த ஆலை, இந்திய அரசிடமிருந்து உரிமம் ஒன்றைப் பெற்றது. விரிவுப் பணி முடிவுறும் நிலையிலுள்ளது.

1970-71ஆம் பருவத்தில், 1,67,332.964 மெட்ரிக் டன் கரும்பைச் சாறு பிழிந்து, 15,437.300 மெட்ரிக் டன் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்தது. பெறப்பட்ட சர்க்கரையின் சராசரி அளவு 9.25 சத வீதமாகும். முந்திய பருவத்தில் பெறப்பட்ட சர்க்கரையின் சராசரி அளவு 8 சத வீதமாகும். சாறு பிழியப்பட்ட நாட்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 180 ஆகும்.

(f) தேசியக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், அலங்காநல்லூர், மதுரை மாவட்டம்.

நாளொன்றுக்கு 1,000 டன் கரும்புச் சாறு பிழியும் திறனுடன் செயல்பட இந்த ஆலை, இந்திய அரசிடமிருந்து உரிமம் ஒன்றைப் பெற்றது. 1967 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் வரை, இந்த ஆலையை நிறுவும் பணி நடைபெற்று வந்தது. 9-2-1967 ஆம் நாள் சோதனை அடிப்படையில் இந்த ஆலை சாறு பிழிந்தது. கரும்பு பற்றுக்குறையால், சாறு பிழிவதை 13-2-1967 ஆம் நாள் நிறுத்தியது. 1967-68-ல் தான் தனது முறையான சாறு பிழியும் பணியை இந்த ஆலை தொடங்கியது. இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்பட்ட தாமதத்தாலும் கரும்பு பற்றுக்குறையாலும் இந்த ஆலைக்கு ஆரம்பக் காலத்தில் இடையூறுகள் ஏற்பட்டன.

1970-71-ல், 1,16,626.281 மெட்ரிக் டன் கரும்பைச் சாறு பிழிந்து, 11,540.400 மெட்ரிக் டன் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்தது. 131 நாட்கள் சாறு பிழியப்பட்டது. பெறப்பட்ட சர்க்கரை அளவு 9.9 சத வீதமாகும். முந்திய பருவத்தில் பெறப்பட்ட சர்க்கரை அளவு 7.32 சத வீதமாகும். முந்திய பருவத்தோடு ஒப்பிடும்போது இந்தப் பருவத்தில் சாறு பிழியப் பட்ட கரும்பின் அளவு மிகக் குறைவாக இருந்தபோதிலும், 1970-71 பருவத்தில் கரும்பு பிழிவதில் சிறந்த சாதனை ஏற்பட்டது.

[1972 மார்ச் 14]

(g) தருமபுரி மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், பாலக்கோடு, தருமபுரி மாவட்டம்.

நாளொன்றுக்கு 1,250 மெட்ரிக் டன் சாறு பிழியும் திறனுடன் செயல்படுவதற்கு இந்திய அரசிடமிருந்து தொழில் உரிமம் ஒன்றை, இந்த ஆலை 1966ஆம் ஆண்டில் பெற்றது. இந்த ஆலை 20—2—1972 ஆம் நாள், முதன் முதலாகச் சாறு பிழியத் தொடங்கியது.

1970-71, 1969-70ஆம் ஆண்டுகளில், கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளில் கிடைக்கப்பெற்ற சர்க்கரையின் சத வீதம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

தொடர் எண்.	கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையின் பெயர்.	திரும்பப் பெறப்பட்ட சர்க்கரையின் சத வீதம்.	
		1970-71 பருவக் காலம்.	1969-70 பருவக் காலம்.
1	ஆம்பூர்	9.65	8.58
2	மதுராந்தகம்	8.61	7.50
3	அமராவதி	10.00	8.57
4	சேலம்	9.50	8.00
5	கள்ளக்குறிச்சி	9.25	8.00
6	நாஷனல்	9.90	7.32
	மொத்தம் ..	56.91	47.97
	சராசரி உற்பத்தி ..	9.49	7.99

இம் மாநிலத்தில் கரும்பினின்று சர்க்கரை கிடைக்குமளவு 1970-71 பருவத்தில் (1—10—1970-லிருந்து 30—9—1971 வரை) குறிப்பிடத்தக்க உயர்வு இருந்துள்ளதைப் பார்க்கலாம்.

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் மூலம் கிடைத்த ஆதாயம், ஏற்பட்ட விரயம் ஆகியவற்றைக் காட்டும் விவர அறிக்கை ஒன்றை இணைப்பு VII-ல் காணலாம். பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், சில தொழிற்சாலைகள் விரயத்தில் இயங்கி வருவதற்கான முக்கிய காரணம், பொதிய அளவு கரும்பு கிடைக்காமை, கரும்பினின்று குறைந்த அளவு சர்க்கரை கிடைத்தல். கரும்பு ஆலையாவதற்கான நீண்ட காலம் ஆகியவையாகும். 1970-71-ல் சராசரி கரும்பு கிடைக்குமளவு 9.49 சத வீதத்துக்கு உயர்ந்துள்ளது. இதே நிலை பேணி வரப்படுமானால் எல்லா கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளும் ஆதாயத்தில் இயங்கிவரும்.

1972 மார்ச் 14]

கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் பங்கு மூலதன அமைப்பில் மாநிலம் பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 150 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் தொகையில் ரூ. 140 லட்சம் புதிய ஆலைகளில் பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்காக பங்கு மூலதனமாக ஒதுக்கப்பட்டது. ரூ. 10 லட்சம் ஏற்கனவே இயங்கி வரும் ஆலைகளின் பங்கு மூலதன அமைப்பை வலுப்படுத்துவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. திட்ட நிதி ஒதுக்கத்தில் ரூ. 62.07 லட்சம் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள வற்றிற்காக ஏற்கனவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன :—

1969-70.

(ரூபாய்
லட்சத்தில்.)

தேசியக் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை	1
--	---

1970-71.

அமராவதி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	5
---	---

வேலூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	15
--	----

திருப்பத்தூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	15
---	----

கோயம்புத்தூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	10
---	----

1971-72.

தருமபுரி மாவட்டக் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	10
---	----

தேசியக் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	6.07
---	------

62.07

ஆலைகளின் பங்கு மூலதனத்தில் அரசின் பங்கிற்காக இந்த ஆண்டு ரூ. 40 லட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தருமபுரி மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும், தேசியக் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும் முறையே ரூ. 10 லட்சம், ரூ. 6.07 லட்சம் பங்கு மூலதனம் உதவித் தொகையாக வழங்க ஏற்கனவே ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. வேலூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள், திருப்பத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள், கோயம்புத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள், ஆகப் புதிதாக அமைக்கப்படவிருக்கிற மூன்று புதிய கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளுக்காக எஞ்சியுள்ள ரூ. 23.93 லட்சம், முதல் இரண்டு ஆலைகளுக்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 8 லட்சம் என்ற வீதத்திலும் கோயம்புத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட் என்ற நிறுவனத்துக்கு ரூ. 7.93 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 14]

கரும்பு பயிரிடும் உறுப்பினர்களிடமிருந்து பங்கு மூலதன வசூலிக்கும் பணியை மேற்கொண்டுள்ள மூன்று புதிய கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளும் 31-12-1971 அன்றுள்ளபடி முறையே ரூ. 14.56 லட்சம், ரூ. 10.69 லட்சம், ரூ. 3.03 லட்சம் வசூலித்துள்ளன. இதன் விவரங்கள் இணைப்பு VI-ல் காட்டப்பட்டுள்ளன. இம் மாநிலத்திலுள்ள கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள், தனியார் தொழிற்சாலைகள், ஆகியவற்றை விரிவுபடுத்தும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது குறித்த விவர அறிக்கை ஒன்று, இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள இணைப்பு எண் VIII-A, VIII-B-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலே கூறியுள்ளவாறு, தமிழ்நாட்டில் கரும்பில் கரும்புச் சாறு போதுமான அளவு இல்லை. 1969-70 ஆம் ஆண்டின் சர்க்கரை உற்பத்தி பருவத்தில் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளில் கிடைக்கும் சர்க்கரையின் சத வீதம் 7.5-லிருந்து 8.58-க்கு உயர்ந்துள்ளது. சராசரி 8.01 சத வீதமாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 1970-71 ஆம் ஆண்டின் சர்க்கரை உற்பத்திப் பருவத்தில், கணிசமான அளவு சர்க்கரை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டு சர்க்கரை உற்பத்தி சத வீதம் 8.61 சத வீதத்திலிருந்து 9.9 சத வீதத்துக்கு உயர்ந்துள்ளது. சராசரி 9.49 சத வீதம் ஆகும். எனினும், சர்க்கரை உற்பத்தியைப் பெருக்கு வதற்காக தொடர்ந்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

துணைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துதல்.

1970-71-ல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட கரும்பஞ்சாற்று கசண்டின் விவரங்கள் இணைப்பு IX-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1971-72 ஆம் ஆண்டு பருவத்தில் மதிப்பிட்டுள்ள உற்பத்தி 1.5 லட்சம் மெட்ரிக் டன் ஆகும். கரும்பஞ்சாற்றுக் கசண்டு முக்கியமாக வடிசாலைகளால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தற்போது இவற்றை பயன்படுத்தும் நிறுவனங்கள் இரண்டு மட்டுமே உள்ளன. அவையாவன :—

திருச்சி, வடிசாலைகள் - இராசாயன லிமிடெட், இ.ஐ.டி. பாரி லிமிடெட், இந்தத் துணைப் பொருளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுவதற்கு இன்னும் பல வடிசாலைகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றில், சக்தி சர்க்கரை வடிசாலை, அருணா சர்க்கரை வடிசாலை ஆகிய இரண்டும் 1972, மே திங்களில் உற்பத்தி செய்யத் தொடங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சர்க்கரை உற்பத்தியின் கிடைக்கும் கழிவுப் பொருள் (Bagasse).

இம் மாநிலத்தில் சாதாரணமாக சுமார் 9 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவிற்கு இந்தக் கழிவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இதில் 8.5 லட்சம் மெட்ரிக் டன், கொதிகலன்களுக்கு எரிபொருளாகத் திரும்பவும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. விலை மலிவாகவுள்ள மாற்று எரிபொருள் கிடைத்தாலன்றி, மற்றப்படி, இக் கழிவுப் பொருள் காகித உற்பத்திக்கு வழங்குவது இயலாது. சர்க்கரை ஆலைகளில் கிடைக்கும் உபரி

1972 மார்ச் 14]

கழிவுப் பொருட்களின் அடிப்படையில் காகிதத் தொழிற்சாலை ஒன்று அமைப்பது ஆதாயம் தரக்கூடியதா என்பது குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

25—5—1971-லிருந்து சர்க்கரை கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டது. அரசு நியமனதாரர்கள் மூலம் பொதுமக்களுக்கு அரசு சர்க்கரை பகிர்ந்தளிப்பதற்காக, தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லாச் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்தும் திங்கள் ஒன்றுக்கு வெளியாகும் சர்க்கரையில் 10 சத வீதம் மரபின் முறை அடிப்படையில் 1971, டிசம்பர் திங்களிலிருந்து அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. 1—1—1972-லிருந்து தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளியாகும் சர்க்கரையில் 60 சத வீதம் அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அரசுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 என்ற விலையில் ஒப்படைக்கப்பட்டது. பொதுமக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கான விலை வீதம் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 2 ஆகும். எஞ்சியுள்ள 40 சத வீதம் வெளிச் சந்தையில் விற்கப்படுகிறது. ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒதுக்கீட்டிலிருந்து இந்திய அரசு தமிழ்நாடு, கேரளா, ஆந்திரப் பிரதேசத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்கிறது.

இணைப்பு I-A.

வேலைத் திட்டங்களின் முன்னேற்றம்.

தொடர் எண்ணும், திட்டத்தின் பெயரும்.	மூன்றாவது திட்டச் செலவு.	நான்காவது திட்ட நிதி ஒதுக்கம்.	கணக்குகள்.					1971-72 மதிப்பீடு.	1972-73 நிதி ஒதுக்கம்.
			1966-67	1967-68	1968-69	1969-70	1970-71		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)									
1 பங்கு மூலதன உதவி (நெசவாளர்களைக் கூட்டுறவு அமைப்பில் சேர்த்துக் கொள்வது).	38.23	30.00	4.16	2.16	2.90	2.00	5.80	3.75	6.00
2 தொடக்க நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்கு மூலதனத்தில் மாநில அரசின் பங்கு.	—	25.00	..	4.00	5.00	9.00	8.00	8.00	10.00
3 தொழில் மூலதனக் கடனுக்கு வட்டி வகையில் வழங்கப்படும் உதவித் தொகை.	33.69	65.00	10.50	10.62	9.00	11.00	11.52	13.00	13.00
4 ஆராய்ச்சியும் தொழில் நுட்பமும்.	67.16	68.00	6.03	2.22	2.65	2.65	6.62	10.00	2.00
5 தள்ளுபடி	314.52	325.00	64.00	64.00	84.65	90.00	110.00	110.00	110.00
6 விற்பனையும் விளம்பரமும் ..	30.37	61.75	7.11	7.45	6.50	6.95	5.39	2.00	7.00
7 கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் ..	119.81	135.00	70.00	10.20	10.00	5.34	15.34	0.25	25.00
8 நெசவாளர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.	11.93	9.75	0.04	0.11	..	0.20	1.80	1.30	1.15
9 வீட்டு வசதி	56.13	27.00	1.22	0.80	..	..	..	..	..
10 உதவித் தொகை—சிக்கன உதவி.	5.16	15.00	1.80	1.80	1.89	2.00	2.05	2.75	2.75
11 பட்டு—செயற்கைப்பட்டுத் தொழில்.	8.52	13.25	9.13	4.19	0.54	0.70	0.86	0.63	0.42

12 பயிற்சி	3.97	11.25	1.41	1.57	1.45	1.27	4.45	5.32	5.83
13 நிர்வாகப் பணியாளர்களுக்கான உதவித் தொகை.	3.10	5.00	0.50	0.49	0.39	0.50	0.89	1.00	0.50
14 தலைமைச் சங்கத்திற்கு பங்கு மூலதனம்.	12.00	12.00	..	2.70	0.80	1.00	..	20.00	..
15 நிர்வாகச் செலவுகள் ..	23.50	26.00	5.46	3.96	3.60	3.60	5.58	5.	0.5
16 நெசவாளர்களின் கடன் சுமையைத் தீர்ப்பதற்கான கடன் உதவி.	5.11	..	0.96	..	..	..	..	..	..
17 கைத்தறி நிதி உதவிக் கழகம்.	12.60	5.00	..	..	..	7.40	5.00	45.00	..
18 புள்ளி விவரங்களைத் திரட்டுதல்.	4.39	5.00	1.03	1.16	1.23	1.26	1.26	1.00	1.00
19 அரசு நெசவுப் பயிற்சி நிலையத் தின் ஆராய்ச்சிப் பிரிவு.	0.06	..	..	..	..	..	..	..	..
20 நடைமுறை மூலதனக் கடன்கள் வழங்கிய வகையில் ஏற் பட்ட இழப்பிற்காக உதவித் தொகை.	0.05	5.00	0.10	1.20	..	0.19	0.30	2.00	3.00
21 விசைத் தறிகள்	..	216.60	..	..	..	..	11.33	23.00	41.04
22 உதவித் தொகையுடன் கூடிய சிக்கன நிதித் திட்டக் கணக்குக்கான பணியாளர்களை அமர்த்திக் கொள்வது குறித்து உதவித் தொகை.	..	..	..	..	..	..	0.12	0.12	0.12
23 மேற்பார்வைப் பணியாளர்கள் குறித்த செலவில் 7/8 பாகம்	..	..	..	..	..	..	0.75	1.00	0.75
மொத்தம் ..	750.30	1,060.00	183.45	118.00	130.60	145.06	197.06	253.12	234.61

[1972 மார்ச் 14]

இணைப்பு II.

தமிழ்நாட்டில் கைத்தறித் தொழில் குறித்த புள்ளி விவரங்கள்.

தொடர் எண்ணும், இனங்களும்.	முதலாம் திட்டத்தின் முடிவில் (1956 மார்ச்) உள்ள நிலை.	1966 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.	1970 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.
------------------------------	--	--	--

(1)

(2)

(3)

(4)

கூட்டுறவுத் துறையில்.

1 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை—			
(a) பருத்தி	842	1,049	763
(b) பட்டு	5	20	14
(c) செயற்கைப் பட்டு	1	6	3
2 தறிகளின் எண்ணிக்கை (லட்சத்தில்).	1.57	2.28	1.64
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
3 பங்கு மூலதனம்	79.12	1,72.21	2,08.25
4 சேம நிதி	79.77	1,77.18	2,50.87
5 எணைய இருப்பு நிதிகள்	30.22	82.47	49.10
6 ஆண்டொன்றுக்கு வழங்கப் படும் ஊதியம்.	1,37.88	3,84.17	4,28.03
7 வசூலிக்கப்பட்ட சிக்கன நிதி.	8.29	32.60	60.60
8 நடைமுறை மூலதனம்	2,77.86	7,96.68	7,68.02
9 உதவித் தொகை— சிக்கன நிதித் திட்டம்—			
(a) பங்கு கொள்ளும் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	..	153	100
(b) உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை.	..	9,400	5,549
(c) நிதியிலுள்ள மொத்தத் தொகை (ரூ. லட்சத்தில்).	..	18.80	42.00

1972 மார்ச் 14]

இணைப்பு II—தொடர்ச்சி.

தொடர் எண்ணும், இனங்களும்.	முதலாம் திட்டத்தின் முடிவில் (1956 மார்ச்) உள்ள நிலை.	1966 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.	1970 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.
(1)	(2)	(3)	(4)
9 (d) [9 (c)] மொத்த நிதியில் அரசு வழங்கிய பங்கு (ரூபாய் லட்சத்தில்).	..	6.15	13.72
10 உற்பத்தி (ஆரம்ப நெச வாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்)—	..	..	..
(a) அளவு (கெஜம் பத்து லட்சத்தில்).	74.34	102.00	68.78
(b) மதிப்பு (ரூபாய் கோடியில்).	8.00	13.02	12.82
11 விற்பனைகள் (ரூபாய் கோடியில்).	5.91	13.03	13.74
12 பெரிய சாயப் பட்டறைகள் ..	..	4	5
13 சிறிய சாயப் பட்டறைகள் ..	..	143	151
14 நெசவாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம்—	..	..	..
(a) காலனிகளின் எண்ணிக்கை.	2	36	36
(b) வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	65	2,683	2,683
(c) நிதி முதலீடு (ரூபாய் லட்சத்தில்)	1.08	1,27.65	1,27.65
15 நெசவாளர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்— சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	..	27	..
16 மாநிலக் கைத்தறிச் சங்கம்—	..	..	..
(a) உறுப்பினர்கள் ..	999	1,083	1,218
(b) பங்கு மூலதனம் (ரூபாய் லட்சத்தில்).	6.14	36.25	44.18

[1972 மார்ச் 14]

இணைப்பு II—தொடர்ச்சி.

தொடர் எண்ணும், இனங்களும்.		முதலாம் திட்டத்தின் முடிவில் (1956 மார்ச்) உள்ள நிலை.	1966 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.	1970 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.
(1)	(2)	(3)	(4)	
16 (c) துணி கொள்முதல் (ரூபாய் லட்சத்தில்).	1,36.21	3,77.40	4,57.34	
(d) துணி விற்பனை (ரூபாய் லட்சத்தில்).	1,40.16	3,83.22	5,04.94	
(e) நூல் கொள்முதல் (பேல்களின் எண்ணிக்கை).	10,329	25,225	28,781	
(f) நூல் விற்பனை (பேல் களின் எண்ணிக்கை).	10,671	27,504	27,351	
(g) சாயப் பொருள்கள் விற்பனை (ரூபாய் லட்சத்தில்).	..	33.68	22.46	
(h) கச்சாப் பட்டு விற்பனை (ரூபாய் லட்சத்தில்).	..	1.13	..	
(i) சரிகை விற்பனை (ரூபாய் லட்சத்தில்).	..	0.11	..	
(j) செயற்கைப் பட்டு விற்பனை (ரூபாய் லட்சத்தில்).	..	5.12	1.41	
(k) விற்பனைப் பிரிவு களின் எண்ணிக்கை—				
மாநிலத்தில்	258	236	251	
மாநிலத்திற்கு வெளியே.	23	110	77	
(l) சேம நிதி (ரூபாய் லட்சத்தில்).	5.15	11.76	12.17	
(m) நடைமுதல் மூல தனம் (ரூபாய் லட்சத்தில்).	92.91	1,61.83	5,63.50	
(n) சங்கத்தின் மூல தனத்தில் அரசின் பங்கு (ரூபாய் லட்சத்தில்).	..	18	18	

1972 மார்ச் 14]

இணைப்பு II—தொடர்ச்சி.

தொடர் எண்ணும், இனங்களும்.	முதலாம் திட்டத்தின் முடிவில் (1956 மார்ச்) உள்ள நிலை.	1966 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.	1970 ஜூன் 30-ம் நாள் முடிவில் உள்ள நிலை.
(1)	(2)	(3)	(4)

- 16 (o) சங்கத்தின் ஏற்றுமதி. .. 32,329
- 17 கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள்—
- (a) மொத்த நூற்புக் கதிர்கள். .. 1,64,360 1,93,336
(31—12—1971).
- (b) ஆண்டு உற்பத்தித் திறன் (பேல்கள்). .. 66,000 105.15
(கி. லட்சத்தில்.)
- (c) ஆலைகளுக்கான (மொத்த மூலதனச் செலவு (ரூபாய் கோடியில்). .. 9 9
- 18 தமிழ்நாடு கைத்தறி நிதிக் கழகம் கூட்டுறவு அமைப்பில் சேராத நெசவாளர்களுக்கு வழங்கிய கடன்கள் (ரூபாய் லட்சத்தில்). .. 217 149.35
(1971-ல்.)

இணைப்பு

வேலைத் திட்டங்களின்

வரிசை எண்ணும் திட்டத்தின் பெயரும்.

இனமும் பிரிவும்.

மூன்றாவது நான்காவது
திட்ட திட்டக் குறிக்
சாதனை. கோள் அளவு

(1)	(2)	(3)	(4)
1 நெசவாளர்களைக் கூட்டுறவு அமைப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளுதல்.	கூட்டுறவு அமைப்பில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ள தறிகள்.	61,446	50,060
2 ஆராய்ச்சியும், நுட்பமும்.	தொழில் நவீன கருவிகள் 2,19,392 சிறிய சாயப் பட்டறைகள் 112 பெரிய சாயப் பட்டறைகள் 1 பாவு அமைத்து கஞ்சி போடும் இயந்திரம். 1 சரிகை இழை தயாரிப்புப் பிரிவு 1 மறைப்புப் படுதா அச்சிடும் (ஸ்கிரின் பிரிண்டிங்) இயந்திரம். 1 எவரெஸ்ட் சுருக்கு நீக்கும் இயந்திரம். 1 முறுக்கேற்றும் இயந்திரம் 1 பிற மாநிலங்களில் விற்பனை நிலையங்கள். 7 10 பட்டு கிடங்குகளும் விற்பனை நிலையங்களும். 3 60 ஆயத்த உடைத் தயாரிப்பு தொழிற்சாலை. 1 1 கிடங்குகள் 1 2 ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க துணி வகைகள் உற்பத்திக்கான திட்டம். 1	2,19,392	1,50,000
3 விற்பனையும் விளம்பரமும்	பிற மாநிலங்களில் விற்பனை நிலையங்கள். 7 10 பட்டு கிடங்குகளும் விற்பனை நிலையங்களும். 3 60 ஆயத்த உடைத் தயாரிப்பு தொழிற்சாலை. 1 1 கிடங்குகள் 1 2 ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க துணி வகைகள் உற்பத்திக்கான திட்டம். 1	7	10
4 நெசவாளர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.	கூட்டுறவுச் சங்கங்கள். 1,000 இராமப் பகுதிகளில் வீட்டு மனைகள். 1,000 நகரப் பகுதிகளிலும் நகரம் போன்ற பகுதிகளிலும் வீடுகள். 500	1,000	1,000
5 வீட்டு வசதி	வீடுகள் 1,181	1,181	..
6 பட்டு-செயற்கைப்பட்டு	பட்டுத்தறிகள் 1,102	1,102	2,500
7 பயிற்சி	செயற்கைப் பட்டுத்தறிகள் துணி, மாதிரி தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை நெசவாளர்கள். 495 1,000 கணக்கு முதலியன பார்க்கும் கூட்டுறவுச் சங்கப்பணியாளர்கள். 49 100 சாயக்காரர்கள் 351 500	495	1,000
8 நிர்வாகப் பணியாளர்க்கான உதவித் தொகை.	கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை. 3,118 7,500	3,118	7,500
9 நெசவாளர்களின் கடன் சுமையைத் தீர்ப்பதற்கான கடன் உதவி.	நெசவாளர்கள் 3,118 7,500	3,118	7,500
10 விசைத் தறிகள்	தறிகளின் எண்ணிக்கை	..	..

முன்னேற்றம்.

ஆண்டுத் திட்டச் சாதனை.

[illegible]

இணைப்பு III

வரிசை எண்ணும், கூட்டுறவு நூற்பாலையின் பெயரும்.	உரிமத் திறனளவு (நூற்புக் கதிர்கள்).	அமைப்புத் திறனளவு (நூற்புக் கதிர்கள்.)	1971-ஆம் ஆண்டில் சராசரியாக ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு மூறையிலும் இயங்கிய நூற்புக் கதிர்களின் எண்ணிக்கை.	1971-ஆம் ஆண்டில் வேலை செய்த மொத்த நாட்கள்.	1971-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தி செய்த மொத்த நூல் அளவு (கிலோவில்) (ஸ்டீத்தில்).	இவ்வாண்டில் விற்பனை செய்த மொத்த நூல். அளவு. (கிலோவில்). மதிப்பு. (ரூ. லட்சத்தில்).	குறிப்புகள்.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1 தென் இந்திய கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்—								
“ ஏ ” பிரிவு	17,600	17,600	16,274	344	11-33	11-26	127-52	..
“ பி ” பிரிவு	12,096	12,096	11,748	344	3-65	3-65	63-98	..
2 திருவல்லிப்புத்தூர் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்.	25,083	24,192	18,654	354	8-84	8-40	1,10-71	..
3 திருச்செந்தூர் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்.	25,200	24,400	17,562	347	9-05	8-50	100-03	..
4 சேலம் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்.	14,080	14,080	13,504	355	5-15	5-00	78-35	..
5 மதுரை மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்.	12,420	12,440	11,517	354	13-51	12-19	1,11-60	..
6 கோயம்புத்தூர் மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்.	12,420	12,420	11,809	346	14-06	13-80	1,45-25	..
7 திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்.	12,000	12,000	11,395	350	13-49	13-03	1,35-82	..

8 கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்.	12,000	12,000	11,472	353	16-16	12-50	1,22-52	..
9 காஞ்சிபுரம் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள்.	13,680	13,680	15,504	359	4-84	4-48	62-30	..
10 தென் ஆற்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலை.	12,096	12,096	10,997	354	4-32	4-21	13-01	..
11 வட ஆற்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலை.	13,824	13,824	13,402	356	5-73	5-61	83-55	..
12 தஞ்சாவூர் மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலை.	25,000	13,824	12,066	356	4-22	4-02	14-76	..
மொத்தம் ..	2,07,594	1,94,632	1,75,904	114-35	105-65	12,85-49	..	..

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு

430

1951-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (வளர்ச்சி—முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின்படி, அதிகாரமளிக்கப்பட்ட அதிகாரமன்றமான தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஐந்து பஞ்சாலைகளின் நடைமுறைப் பயன் (1971-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் வரை).

ஆலைகளின் பெயர்.	1971-ல் நாளொன்றுக்குப் பணி புரிந்த கதிர்களின் சராசரி எண்ணிக்கை.					
	நிறுவப்பட்ட திறன்.	1971-ல் பணி புரிந்த மொத்த நாட்களின் எண்ணிக்கை.	1971-ல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட நூலின் மொத்த அளவு.	1971-ல் விற்கப்பட்ட நூலின் மொத்த அளவு.	1971-ல் விற்கப்பட்ட மதிப்பு.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 ஓம் பராசக்தி ஆலை, கோயம்புத்தூர்.	15,048	13,064	814	5,04,286	4,88,562-00	65,19,128
2 கிருஷ்ணவேணி லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.	14,658	12,833	319	4,52,543	4,31,622-00	59,33,948
3 கம்போடியா ஆலை, கோயம்புத்தூர்.	39,292	38,566	294	20,24,037	19,60,844-00	2,54,19,234
4 திரு. ரங்க விலாஸ் (பஞ்சடித்தல், நூல் நூற்றல், நெசவு நெய்தல்) ஆலை, லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.	39,856	34,864	324	15,18,120	14,04,180-00	1,75,45,090
5 கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.	28,420	19,139	127*	2,77,992	1,82,760-44	28,75,879
கதிர்கள்	100	..	..	..	..	..
	1,37,272	1,18,466	47,76,978	47,76,978	44,67,968-44	5,82,93,279
தறிகள்	100	..	..	..	..	..

* 26-6-1971-ல்தான் ஆலை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இணைப்புகள்

[1972 மார்ச் 14]

இணைப்பு V

கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள்.

தொடர் எண்ணும், கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் பெயரும்.

பதிவு செய்த நாள்.

செயல்புரிய தொடங்கிய நாள்.

உரிமம் வழங்கப் பட்ட உற்பத்தித் திறன்.

திறுவனத் திறன்.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
			(நாளொன்றுக்கு டன்னில்).	(நாளொன்றுக்கு டன்னில்).
1 ஆம்பூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	9-11-1955	11-11-1955	2,200	2,200
2 மதுராந்தகம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	4-12-1955	4-12-1955	1,000	1,000
3 அமராவதி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	9-12-1955	13-12-1955	1,250	1,000
4 சேலம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	24-7-1960	29-9-1960	1,750	1,000
5 கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	19-5-1961	10-11-1961	1,250	1,250
6 தேசிய கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	12-6-1961	12-12-1961	1,000	1,000
7 தருமபுரி மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	29-9-1966	15-12-1966	1,250	1,250
(20-2-1972-ல் சோதனை உற்பத்தி தொடங்கியது).				
8 வேலூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	29-4-1970	14-5-1970	1,250	..
9 திருப்பத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	29-4-1970	15-5-1970	1,250	..
10 கோயம்புத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	28-1-1971	28-1-1971	1,250	..
			13,450	8,700

பங்கு மூலதனம் வசூலிப்பில், மூன்று கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் அமைப்புக் கட்டத்தில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம்.

ஆலைகளின் பெயர்.	பதிவு செய்ய நாள்.	செயல் புரியத் தொடங்கிய நாள்.	கரும்பு பயிரிடுவோ ரிடமிருந்து வசூலிக்கப் பட்ட பங்கு மூலதனம்.	அரசு உதவித் தொகை.		மொத்தம்.	நிலத்தைக் கையகப் படுத்துவது குறித்த நிலைமை.	குறிப்புகள்.
				1970- 71-ல்	1971- 72-ல்			
				திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.	திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.			

(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

வேலூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள்.	29— 4—1970	14— 5—1970	14-56	15-00	8-00	37-56	அமுந்நி கிராமத் தில் (குடியாத்தம் வட்டம்) 110-97 ஏக்கர் நிலம் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டது.	ஆலைகளின் பங்குகளை வாங்குவதற்கென கரும்பு பயிரிடு வோருக்கு வேலூர் கூட்டுறவு மத்திய வங்கி ஒப்பளித்துள்ள ரூ. 2-20 லட்சம் நடுத்தர கால கடன் வழங்கப் படாமலுள்ளது.
--	------------	------------	-------	-------	------	-------	--	--

திருப்பத்தூர் கூட் டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள்.	29— 4—1970	15— 5—1970	10-69	15-00	8-00	33-69	கோதண்டப்பட்டியில் (வாணியம்பாடி வட்டம்) 107-37 ஏக்கர் நிலம் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டுள்ளது.	ஆலைகளின் பங்குகள் வாங்குவதற்காக கரும்பு பயிரிடு வோருக்கு வேலூர் கூட்டுறவு மத்திய வங்கி ஒப்பளித்த ரூபாய் 2-93 லட்சம் நடுத்தரக் கால கடன் வழங்கப்படாம லுள்ளது.
---	------------	------------	-------	-------	------	-------	---	--

கோயம்புத்தூர் கூட
ஒறவு சர்க்கரை
ஆலைகள்.

25-1-1971

26-1-1971

3-03

10-00

7-03

20-06

காரமடை யிலிச்சி
என்ற கிராமத்தில்
நிலம் ஒன்று
தெரிந்தெடுக்கப்
பட்டது.

ஆலைகளின் பங்குடன்
வாங்குவதற்காக
கரும்பு பயிரிடு
வோருக்கு கோயம்பு
புத்தூர் கூட்டுறவு
மத்திய வங்கி ஒப்
பளித்த ரூ. 0.29
லட்சம் நடுத்தரக்
கால கடன் வழங்க
படாமலுள்ளது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972 மார்ச் 14]

இணைப்புகள்

433

இணைப்பு—VII.

கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் பற்றிய 1968-69ம் ஆண்டுக்கான நிதி பற்றிய சில குறிப்புகள்
(தணிக்கை செய்யப்பட்டது)

விவரங்கள்.	ஆம்பூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை.	மதுராந்தகம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை.	கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை.	சேலம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை.	அமராவதி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை.	தேசியக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

தேய்மானம்-வளர்ச்சித் தள்ளுபடி குறித்த சேமநிதி நீங்கலாக ஆதாயம்.	(+) 6.15	(+) 19.40	(+) 28.83	(+) 39.10	(+) 27.93	(+) 1.61
தேய்மானம்	14.40	9.66	23.46	14.07	4.09	22.07
சேர்ந்த வளர்ச்சித் தள்ளுபடி சேமநிதி	3.92	0.80	0.03	..	..	..
தேய்மானம்—வளர்ச்சித் தள்ளுபடி சேமநிதி ஆகிய குறித்து தொகையைக் கழித்துக் கொண்டபின்னர், நிகர லாபம் (+), நிகர விரயம் (—).	(—) 12.17	(+) 8.94	(+) 5.34	(+) 25.03	(+) 23.84	(—) 20.46
சேர்ந்த மொத்த வளர்ச்சி தள்ளுபடி சேமநிதி நீங்கலாக சேர்ந்து வரும் ஆதாயம் (+) சேர்ந்து வரும் விரயம் (—).	(+) 111.66	(+) 67.02	(+) 42.64	(+) 108.96	(+) 28.89	(—) 17.76
.....வரையில் சேர்ந்த வளர்ச்சித் தள்ளுபடி குறித்த மொத்த சேமநிதி.	34.48	1.11	48.32	21.01	0.81	18.90
.....வரையில் சேர்ந்த மொத்த தேய்மான சேமநிதி ..	89.35	80.61	25.34	77.70	73.24	36.86
.....வரையில் சேர்ந்த மொத்த வளர்ச்சித் தள்ளுபடிச் சேமநிதிக்குத் தொகை ஒதுக்கிய பிறகு, சேர்ந்துவந்த நிகர லாபம் (+)/சேர்ந்து வந்த நிகர விரயம் (—).	(—) 12.17	(—) 14.70	(—) 31.02	(+) 10.25	(—) 45.16	(—) 73.52

(+) லாபத்தைக் குறிக்கிறது.

(—) விரயத்தைக் குறிக்கிறது.

சுட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் பற்றிய 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதி பற்றிய சில குறிப்புகள்.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

தேயமான, வளர்ச்சித் தள்ளுபடி சேமநிதி நீங்கலாக ஆதாயம் ..	(+) 8.13	(+) 0.65	(-) 0.48	(-) 3.54	(+) 14.92	(-) 8.91
தேயமானம்	18.82	9.58	19.32	11.72	6.40	17.00
சேர்ந்த வளர்ச்சித் தள்ளுபடி சேமநிதி	..	0.24	0.16	..	..	..
தேயமான, மேம்பாட்டுத் தள்ளுபடி சேமநிதிக்கு தொகை ஒதுக்கிய பிறகு நிகர ஆதாயம் (+)/நிகர விரயம் (-).	(-) 10.69	(-) 9.17	(-) 19.96	(-) 15.26	(+) 8.52	(-) 25.91
சேர்ந்த மொத்த வளர்ச்சித் தள்ளுபடி சேமநிதி நீங்கலாக சேர்ந்து வந்த ஆதாயம் (+)/சேர்ந்து வந்த விரயம் (-).	(+) 117.83	(+) 67.34	(-) 41.74	(+) 108.79	(+) 41.98	[(-) 30.48
.....வரையில், சேர்ந்த மொத்த வளர்ச்சித் தள்ளுபடி சேமநிதி.	34.48	1.36	25.50	21.01	0.81	18.90
.....வரையில் சேர்ந்த மொத்த தேயமான சேமநிதி ..	106.21	89.91	67.22	89.00	77.81	50.05
.....வரையில், மொத்த வளர்ச்சித் தள்ளுபடி சேமநிதிக்கு தொகை ஒதுக்கிய பிறகு சேர்ந்து வந்த மொத்த ஆதாயம் (+)/சேர்ந்து வந்த மொத்த விரயம் (-).	(-) 22.86	(-) 23.93	(-) 50.98	(-) 1.22	(-) 36.64	(-) 99.43

(+) ஆதாயத்தைக் குறிக்கிறது.

(-) விரயத்தைக் குறிக்கிறது.

1972 மார்ச் 14]

இணைப்புகள்

இணைப்பு VII—தொடர்ச்சி

கூட்டுவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் பற்றிய 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதி பற்றிச் சில குறிப்புகள் (தற்காலிகமானது).

விவரங்கள்.	ஆம்பூர் கூட்டுறுவுச் சர்க்கரை ஆலை. (2)	மதுராந்தகம் கூட்டுறுவுச் சர்க்கரை ஆலை. (3)	கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறுவுச் சர்க்கரை ஆலை. (4)	சேலம் கூட்டுறுவுச் சர்க்கரை ஆலை. (5)	அமராவதி கூட்டுறுவுச் சர்க்கரை ஆலை. (6)	தேலி கூட்டுறுவுச் சர்க்கரை ஆலை. (7)
(1)						
தேயமான, வளர்ச்சித் தள்ளுபடி சேமநிதி நீங்கலாக நிகர ஆதாயம்.	(+) 32-50	(+) 8-11	(+) 4-26	(+) 12-54	(+) 20-39	(+) 10-22
தேயமான நிதி	29-89	9-75	17-39	10-68	6-18	15-71
சேர்ந்த வளர்ச்சித் தள்ளுபடி சேமநிதி	16-92	0-11	..	..	..	..
தேயமான, வளர்ச்சித் தள்ளுபடி சேமநிதிக்கு தொகை வழங்கிய பிறகு நிகர ஆதாயம் (+) நிகர விரயம் (—).	(—) 14-31	(—) 1-75	(—) 13-13	(+) 1-86	(+) 14-21	(—) 5-49
சேர்ந்த மொத்த வளர்ச்சித் தள்ளுபடி சேமநிதி நீங்கலாக சேர்ந்து வந்த ஆதாயம், சேர்ந்து வந்த விரயம் (—).	(+) 150-32	(+) 75-33	(+) 46-00	(+) 121-10	(+) 62-10	(—) 20-26
.....வரையில், சேர்ந்த மொத்த வளர்ச்சித் தள்ளுபடி சேமநிதி.	51-40	1-46	25-50	21-01	0-81	18-90
.....வரையில் சேர்ந்த மொத்த தேயமான சேமநிதி ..	136-10	99-55	84-61	99-44	83-99	65-76
.....வரையில் சேர்ந்த மொத்த வளர்ச்சித் தள்ளுபடி சேமநிதிக்கு தொகை ஒதுக்கிய பிறகு, சேர்ந்து வந்த ஆதாயம் (+), சேர்ந்து வந்த விரயம் (—).	(—) 37-18	(—) 25-68	(—) 64-11	(+) 0-65	(—) 22-70*	(—) 104-92

(+) ஆதாயத்தைக் குறிக்கிறது.

(—) விரயத்தைக் குறிக்கிறது.

* இதுவரை 1971-72 பருவத்தில் இது நீக்கப்பட்டுள்ளது.

இணைப்பு VIII—A.

தமிழ் நாட்டுக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் உற்பத்தியைக் காட்டும் அறிக்கை.

வரிசை எண்ணும், கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையின் பெயரும்.

உரிமம் நிறுவன வழங்கப்பட்ட உற்பத்தித் திறன் அளவு திறனளவு (நாளொன்றுக்கு (நாளொன்றுக்கு டன்களில்). (டன்களில்).

குறிப்புகள்.

(1)

1 மதுராந்தகம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை (வரையறுக்கப்பட்டது).

(2)

1,500

(3)

800—1,000

உற்பத்திப் பெருக்கத் திட்டத்தை இரண்டு நிலைகளில் மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. முதல் கட்டத்தில் 800 முதல் 1,250 டன்களும் இரண்டாவது கட்டத்தில் 1,250 டன்னிலிருந்து 1,500 டன்களும் ஆகும். 1970-71-ம் ஆண்டு சர்க்கரை பருவத்தின்போது தேவையான எந்திரங்கள் கிடைக்காத காரணத்தால் முதல் கட்டத்தில் உற்பத்திப் பெருக்கத்தை முடிக்க இயலவில்லை. கரும்பு ஆலையாரும் அளவை 1,200 டன்னுக்கு ஈடுகட்ட ஆலை திட்டமிட்டுள்ளது.

2 ஆம்பூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை ..

2,200

2,200

அரசு இந்த ஆலைக்கு 1965-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் உரிமம் வழங்கியுள்ளது. இந்த ஆலை முதற்கட்டத்தில் 800 டன்னிலிருந்து 1,250 டன் வரையிலும் இரண்டாவது கட்டத்தில் 1,250 டன் முதல் 2,200 டன் வரையிலும் உற்பத்தித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தத் தீர்மானித்தது. இதற்கான உரிமம் 1968-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களில் பெறப்பட்டது. ஆலையின் இரண்டாவது கட்ட உற்பத்திப் பெருக்கப் பணியையும், 1970-71-ஆம் ஆண்டு பருவத்திலிருந்து 2,200 டன் வரை கரும்பு ஆலையாரும் பணியையும் ஆலை முடித்துள்ளது.

3 செலம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை ..

1,750

1,000

இந்த ஆலையின் உற்பத்தித் திறனை 1,000 டன்னிலிருந்து 1,750 டன்கைப் பெருக்குவதற்கு இந்திய அரசு 1965-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் உரிமம் ஒன்றை வழங்கியுள்ளது. இயந்திர சாதனங்கள் வழங்கு ஆணைகள் அளித்து, இயந்திர சாதனங்கள் தயாரிப்பவர்கள் இயந்திரங்கள் வழங்குவதில் செய்த காலதாமதத்தின் விளைவாக, இந்த ஆலை அதனுடைய உற்பத்திப் பெருக்கப் பணியை முடிக்க இயலவில்லை. ஆகவே, அதிக கால அளவு கோரி இந்த ஆலை விண்ணப்பித்துக்கொள்ள 31-12-1971 வரை அதற்குக் கால அளவு கூடுதலாக அளிக்கப்பட்டது. தருவிப்பு ஆணையளிக்கப்பட்ட இயந்திரங்கள் வந்து சேராத காரணத்தால், இந்த ஆலை மேலும் 30-6-1972 வரை கால அளவை நீட்டிக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துள்ளது.

இணைப்பு—VIII-A—தொடர்ச்சி

4 அமராவதி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	1,259	1,000	1966-ல் உற்பத்தித் திறனை 1,000 டன்களிலிருந்து 1,250 டன்களாகப் பெருக்குவதற்கு இந்திய அரசு உரிமம் வழங்கியது. இப்பொருள் கடிதப் போக்குவரத்தில் இருந்தது. உற்பத்திப் பெருக்கத்தை நிறைவுச் செய்ய 31-10-1972 வரை காலவரம்பை நீட்டிக்குமாறு இந்திய அரசுக்கு மீண்டும் கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது.
5 கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை	1,250	1,250	1966-67-ல் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குவதற்காக இந்திய அரசு உரிமம் ஒன்றை வழங்கியது. 1968-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களில் கால வரம்பை நீட்டித்ததுடன் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான பலன் தரக்கூடிய நடவடிக்கைகள் 1968-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் முடிவடைய வேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டது. உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் ஏறக்குறைய முடிவடைந்துள்ளன.
6 தேசியக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை ..	1,000	1,000	உற்பத்திப் பெருக்கம் தற்போது கருதப்படவில்லை.
7 தருமபுரி மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை.	1,250	1,250	இந்த ஆலையில் நிர்மாணப் பணிகள் முடிவடைந்து 20-2-1972-ல் சோதனை முறையில் கரும்பு ஆலையாகும் பணி தொடங்கியது.
8 வேலூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை ..	1,250	1,250	இந்த ஆலை உருவாகும் நிலையில் உள்ளது. அது பங்கு மூலதனத்தைச் சேகரிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளது.
9 திருப்பத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை.	1,250	1,250	இந்த ஆலை உருவாகும் நிலையில் உள்ளது. அது பங்கு மூலதனத்தைச் சேகரிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளது.
10 கோயம்புத்தூர் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை.	1,250	1,250	இந்த ஆலை உருவாகும் நிலையில் உள்ளது. அது பங்கு மூலதனத்தைச் சேகரிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளது.

இணைப்புகள்

[1972 மார்ச் 14]

இணைப்பு VIII—B.

தொடர் எண்ணும், சர்க்கரை ஆலையின் பெயரும்.	உரிமம் வழங்கப்பட்ட உற்பத்தித் திறன் (நான் ஒன்றுக்கு டன்கள்).	நிறுவிய உற்பத்தித் திறன் (நான் ஒன்றுக்கு டன்கள்).	குறிப்புகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 சக்தி சுகர்ஸ் லிமிடெட்	2,000	2,000	4,000 டன்கள் வரை உற்பத்தியைப் பெருக்குவது பரிசீலனையிலிருக்கிறது.
2 செளத் இண்டியா ஸ்டீல் அண்ட் சுகர்ஸ் லிமிடெட்.	2,500	1,500	விரிவாக்கப்பணி 1972-73-க்குள் முடிவடையும்.
3 திரு ஆரூரான் சுகர்ஸ் லிமிடெட் ..	2,000	1,200	உற்பத்தியைப் பெருக்குவது ஆய்வில் உள்ளது.
4 மதுரை சுகர்ஸ் லிமிடெட்	400	240	
5 கோத்தாரி சுகர்ஸ் லிமிடெட்	1,500	1,500	
6 டெக்கான் சுகர்ஸ் லிமிடெட்	1,500	1,500	
7 ஈ.ஐ.டி. பாரி லிமிடெட்	2,750	2,200	உற்பத்திப் பெருக்கப் பணி 1971-72-ல் முடிவடையும்.
8 காவேரி சுகர்ஸ் லிமிடெட்	1,500	1,000	உற்பத்திப் பெருக்கப் பணிகள் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை.
9 அருணா சுகர்ஸ் லிமிடெட்	2,000	2,000	4,000 டன்கள் வரை மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது பரிசீலனையில் உள்ளது.
10 பாலார் சுகர்ஸ் லிமிடெட்	400	400	செயல்படவில்லை.

இணைப்பு IX.

கருப்பஞ்சாற்றுக் கசண்டை.

தாடர் எண்ணும், சர்க்கரை ஆலையின் பெயரும்.

1970-71-ல்

உற்பத்தி

செய்யப்பட்ட

கருப்பஞ்சாற்றுக்

கசண்டின்

அளவு.

1971-72-ல்

திருத்தப்பட்ட

மதிப்பீட்டு

உற்பத்தி.

(1)	(2)	(3)
		ரூ.
1 மதுராந்தகம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	7,430-637	5,600
2 ஆம்பூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	10,670-290	11,000
3 கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	5,750-580	6,500
4 சேலம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	9,231-700	9,000
5 அமராவதி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	5,941-504	7,000
6 தேசியக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட்	5,127-136	5,400
7 தருமபுரி மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை		4,000
8 ஈ.ஐ.டி. பாரி லிமிடெட்	22,807-167	19,000
9 காவேரி சுகர்ஸ் அண்ட் கெமிகல் லிமிடெட்	9,636-505	8,000
10 டெக்கான் சுகர்ஸ் அண்ட் கமபெனி லிமிடெட்	14,341-297	10,850
11 செளத் இண்டியா ஸ்டீல் அண்ட் சுகர்ஸ் லிமிடெட்	7,252-608	8,000
12 அருணா சுகர்ஸ் லிமிடெட்	11,747-150	15,000
13 சக்தி சுகர்ஸ் லிமிடெட்	19,744-840	25,000
14 மதுரை சுகர்ஸ் லிமிடெட்	2,650-612	2,500
15 கோத்தாரி சுகர்ஸ் அண்ட் கெமிகல் லிமிடெட்	8,683-305	8,000
16 திரு ஆரூரான் சுகர்ஸ் லிமிடெட்	9,167-613	8,000
மொத்தம்	1,50,182-944	1,52,850

